

Kadınlar alanlardaydı

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar
Günü kutlandı

>> 12

Paralı eğitimin sonucu:

Elde var sıfır!
Peki bu "0" kimin?

>> 15

Emek'in "kepçe" ve
"kelepçe"yle imtihanı
"Emek sevgidir, tarihtir"

>> 14

Müşterilerine güler yüzü
eksik etmeyenler,
işçileri işten atıyor

>> 13

Nisan 2013
sayı 11

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

İŞ, ekmek ve barış için 1 Mayıs'ta alanlara

Sömürüye, baskıya son demek için; onurlu bir barış için 1 Mayıs'a

İşçiler, emekçiler kapitalist kri-
zin faturasını ödemek istemiyor.
AKP ise yüz binlerce işçinin toplu
sözleşme hakkını elinden alıyor.

Kamu emekçilerini güvencesiz ça-
lışma koşullarına mahkûm ediyor.
1 Mayıs işçilerin birliği ve halkla-
rın kardeşliği için mücadele eden-

lerin umudu büyüttüğü bir gün
olmalıdır. Haydi 1 Mayıs'ta iş, ek-
mek ve barış için alanlara, sömürü
ve baskıya karşı mücadeleye.

>> 8

İşçiler bu kez de Lüleburgaz'dan seslendi

Sendikal Güç Birliği Plat-
formu'nun "Kuralsız, Gü-
vencesiz, Çalışmaya Hayır!
Taşeronla Son!" başlığıyla dü-
zenlediği mitinge katılan bin-
lerce işçi-memur, sendikali-
sendikası, kadrolu-taşeron
vb. ayrımı olmaksızın bütün
emekçiler hep bir ağızdan
"Güvenceli iş, güvenli gele-
cek", "Yaşasın sınıf dayanış-
ması" sloganlarını haykırdı.

>> 7

AKP'nin müzakeresiz barış seferi

AKP barıştan çok kendi ben-
cil politik hedefleri peşinde
koşuyor. Oysa Newroz kut-
lamalarında barış özlemi öne
çıkılmış, savaşın bitmesi olası-
lığı Türkiye'nin her yerinde
umut havası yaratmıştı.

>> 2

nurdan aktaş

Memur Yasası'nın geleceği belirsiz (mi?)

>> 12

anıl ozan gökbakar

Öğrencilerin açlık eşiği üzerine

>> 15

hülya kortun

Barışı yokuşa sürmek

>> 3

AKP'nin müzakeresiz barış seferi

AKP'nin Kürtlerin temel talepleri karşısındaki duyarsızlığı, barıştan çok kendi bencil politik hedefleri peşinde koştuğunu gösteriyor. Oysa ülke genelindeki Newroz kutlamalarına güçlü bir şekilde katılan Kürt halkı barış özlemini vurgulamış, savaşın bitmesi olasılığı Türkiye'nin her yerinde umut havası yaratmıştı.

Newrozlar ve Öcalan'ın mesajı

Bütün çekincelere rağmen herkes 21 Mart günü Diyarbakır'da Newroz kutlamasında açıklanacak olan Öcalan'ın mektubunu bekliyordu.

Bu yılki Newroz'u çeşitli şehirlerde "Öcalan'a özgürlük, Kürtlere statü" sloganıyla kutlayan Kürtler, 21 Mart günü Diyarbakır'ı koca bir miting alanına çevirmişti. Diyarbakır Newroz'u, Abdullah Öcalan'ın çözüme ilişkin hazırla-

dığı planı kamuoyuna duyuracağı yer olması bakımından ayrı bir öneme sahipti.

Öcalan'dan gelen mektupta beklenenin aksine bir çözüm planı yer almasa da, Öcalan silah bırakma ve sınır dışına çekilme çağrısı yapıyor, yeni bir dönemin başladığını ve bu yeni dönemde siyasi mücadelenin öne çıkacağını vurguluyordu.

AKP dayatması

Öcalan'ın mektubunda Kürtlerin temel taleplerini genel dilekler şeklinde belirtmekle yetinip siyasi müzakere pozisyonu olarak açıkça ortaya koymaması, AKP'yi hayale sürüklemiş görünüyor. AKP müzakeresiz barış olurmuş gibi davranıyor. Savaş alanında kesin zafer kazanmış komutan edasıyla hoyrat bir dil kullanıyor. Öcalan'ın tutumunu AKP'nin her türlü dayatmasına evet demek olarak yorumluyor. AKP, sanki

Kürtler her türlü talepten vazgeçmiş, bugüne kadar öne sürdükleri talepleri pişmanlık duyarak bir yana atmış varsayımıyla hareket ettiği izlenimini uyandırıyor. Süreci tek yanlı dayatmalarla götürebileceği kanısıyla davranıyor. Kürt siyasi temsilcileri çekincelerle de olsa genel olarak Öcalan'ın çağrısına uyacaklarını açıklarken, AKP cephesinden şoven tonu giderek artan açıklamalar gelmeye başladı.

Kandil'in yanıtı

Erdoğan'ın açıklamasına yanıt Kandil'den geldi.

Başkanlık Konseyi adına yapılan açıklamada, "Erdoğan'ın iddia ettiği tarzda bir geri çekilme durumu hareketimizin gündeminde değildir" denildi. Başbakanın konuşmalarında sürecin tek taraflı ve hükümetin inisiyatifinde olduğu yönündeki hatalı yaklaşımlara karşı çıkılan açıklamada,

"Erdoğan'ın Kürt sorununu bile ağzına almadan 'terör' ve 'terörist' kavramlarını kullanması, Kürtlerin haklı ve meşru taleplerine karşı duyarsız bir konumda olması da hükümetin samimiyetsizliğini gösteriyor" ifadeleri kullanıldı. Ayrıca açıklamada sürecin tek taraflı olarak hükümet tarafından belirlenemeyeceği, bunun barış söylemiyle uyuşmadığı vurgulandı.

Erdoğan'ın açıklaması

29 Mart Cuma akşamı Kanal D ve CNN Türk kanallarının ortak yayına katılan Erdoğan Kürt hareketinden silahları bırakmasını ve sınır dışına çekilmesini istediklerini, bu sürecin de 2013 yılı sonuna kadar bitirilmesi gerektiğini, çünkü 2014 ve 2015'te üç seçim yapılacağını ve seçim ortamında artık bu konunun bitmiş olmasını beklediklerini vurguladı. Sınır dışına çekilme konusunda yasal düzenlemeler beklenmemesi ge-

rektiğini, silahlı PKK gruplarına silahlarını bırakıp çekilirlerse dokunmayacaklarını aksi takdirde askerî güçlerin müdahalede bulunabileceğini belirtti. Silah bırakmaları karşılığında ise Kürtlere hiçbir söz vermediklerini söyledi. Akil insanlar konusunda da konuşan Erdoğan, heyetleri kendisinin belirleyeceğini ve doğrudan kendisine bağlı olarak çalışacaklarını ve herhangi bir yasal statülerinin olmayacaklarını açıkladı.

Yanlı yorum iddiası

Başbakan Erdoğan'ın baş danışmanı Yalçın Akdoğan, Kürt temsilcilerinden gelen açıklamaları Samanyolu televizyonunda değerlendirdi. Kandil'in ve BDP'nin, Öcalan'ın yaptığı çağrısı anlamadıklarını iddia etti. Bunu da İmralı'ya gitmesi planlanan BDP heyetinin bizzat Öcalan'ın ağzından duyacağını söyledi. Öcalan, "yasal düzenleme gerekmez, hemen çekilin" deyince kayıtsız koşulsuz silah bırakarak çekilmek zorunda kalacaklarını belirtti.

Barış umudunu harcamayın

29 yıldır süren savaşın sona ermesi, barışın gerçekleşmesi, meselenin silahla değil siyasi yollarla, müzakere yöntemiyle çözülmesi bütün halkın ortak özlemi. Ne var ki, bunun için öncelikle mevcut durumu anlamak gerekiyor. Tek yanlı dayatmalarla, müzakere yapmadan barış sağlanabilir mi? AKP böyle davranıyor. Süreci kendi seçim

hesapları doğrultusunda, hiçbir şey vermeden her şeyi alma mantığıyla yürütmeye çalışıyor. Başbakan Erdoğan, hükümet adına 31 Mart'ta yayınlanan "Millete Hizmet Yolunda" başlıklı programda yaptığı konuşmada, Kürt meselesine değinirken, "Biz-

de pazarlık, taviz, geri adım atma olmaz" dedi.

Barış sürecinin gerektirdiği ciddiyetten uzak bir şekilde davranarak barışa kavuşulmaz.

Milyonlarca kişiye ulaşmış, halklaşmış köklü davaların tek taraflı dayatmalarla çözüldüğünü gösteren tek bir örnek bile yok. Türk ve Kürt toplumlarının, bütün halkın barış umudunu heba edenlerin sorumluluğu hakikaten çok büyük olacak.

Sendikalara helikopterli baskın İşte ileri demokrasi

AKP hükümetinin sendikalara yönelik işlediği suçların listesi hızla kabarıyor. Her dönemde işçi ve sendika düşmanlığı ile boğuşan emek hareketi ilk kez bu dönemde doğrudan sendikal faaliyetlerin suç sayılmasıyla karşılaştı.

TÜMTİS yöneticilerine sendika üyelerinin sayısını arttırdıkları gerekçesiyle dava açıldı. Hava-İş'i çökmek amacıyla havacılık işkolunda grev yasaklandı. Grev yasağına karşı çıkan havayolu çalışanlarının 305'inin işten atıldı. KESK'e KCK ve DHKP-C bahaneleriyle operasyonlar yapıldı.

Sendikalara karşı savaş

Adalet Bakanlığı ve AKP Genel Merkezi'ne yapılan bombalı saldırıların ardından başlatılan operasyonlar, sendika merkezleri hedefe konularak devam ediyor. Ankara'da 26 Mart 2013 sabahı 21 ayrı adrese baskın düzenlendi, bu adreslerden ikisi Liman-İş ve Genel-İş sendikalarının genel merkezleriydi.

Şehrin göbeğindeki adreslere yapılan özel tim baskınlarında helikopterlerin kullanılması tam bir savaş ilan gibiydi. Yapılan baskınlarda sendika binalarındaki kapılar kırıldı ve binalara maddi hasar verildi. Ellerinde sadece şahıs aramasına dönük bir izin olduğu hâlde polis sendikalarda bir sürü evrakı inceleyerek sendikal faaliyetler ile ilgili inceleme yaptı.

Sendikaları itibarsızlaştırma ve baskı altına alma politikalarının bir parçası olarak gerçekleştirilen baskınlar yurt genelinde yapılan eylem ve açıklamalarla protesto edildi. Çeşitli demokratik, ilerici, devrimci ve sosyalist parti ve kurumların yaptıkları açıklamaların yanı sıra DİSK öncülüğünde birçok bölgede eylem gerçekleştirildi.

AKP'ye karşı emeğin dayanışması sürecek

Operasyonun yapıldığı gün DİSK adına yapılan açıklamada "Sendika merkezlerini 'terör üssü' olarak lanse eden, kamuoyuna sendikal örgütlenişini 'yasa dışı' göstermeye çalışan AKP hükümetinin yanı sıra, tek yanlı olarak yaptıkları yayınlarda sendikaları hedef gösteren medya da açıkça suç işlemiştir" dendi.

Sendikal Güç Birliği Platformu da yazılı bir açıklama ile baskınları protesto etti. Dönem sözcüsü Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı Bilal Çetintaş tarafından yapılan açıklamada "İçeride ne arandığı, kimin arandığı dahi belli değilken yapılan bu operasyonlar, tamamen emek örgütlerini baskı altına almak ve gözdağı vermek amacıyla yapılmıştır" denildi.

KESK de operasyonları kınayan bir metin yayınladı. Operasyonların asıl hedefinin emek ve demokrasi güçlerine gözdağı vermek olduğu vurgulandı. "Tutuklanan KESK yönetici ve üyeleri hakkında, illegal faaliyete karışmanın 'delili' olarak, emniyet ve savcılık tutanaklarında 'sendikaya girerken görüldü' diyecek kadar pervasızlaşanlar şimdi de Genel-İş ve Liman-İş'i kriminalize etmenin peşindedir" denildi.

Amaç: Emeğin gücünü kırmak

Artık açıkça görülüyor ki, AKP hükümetinin amacı kendilerine biat etmeyen sendikaları zayıflatarak emek mücadelesinin önüne geçmek.

AKP yıllardır sürdürdüğü neoliberal, sermaye yanlısı, emek düşmanı politikalarına yenilerini ekleyebilmek için uygun zemin yaratma çabası içinde. İşçilerin ayak bağı olmasını önlemek adına onların örgütlerini itibarsızlaştırıp zayıflatarak yok etmek amacıyla olduğu açıkça ortada.

Barışı yokuşa sürmek

hülya kortun

Ortada on binlerce can alan 29 yıllık bir savaş var. "Yeter artık! Kan dökülmesin, gençler ölmesin, analar ağlamasın!" isteğini milyonlarca insan samimiyetle paylaşıyor. İşte bu nedenle Başbakan Erdoğan "Çözüm sürecine girdik" açıklamasını yapınca bütün ülke kulak kesildi. Umutla Newroz'da Öcalan'dan geleceği bildirilen barış planına kilitlendi.

Belirsizlik

Ne var ki, Öcalan'dan gelen mektup somut bir barış planı içermiyor, savaşa son vermek için tarafların karşılıklı olarak hangi adımları atacağı konusuna girmiyordu. Öcalan, Kürt ulusal hareketine tek taraflı olarak sınır dışına çekilme ve silahlı mücadele yerine siyasal mücadeleye ağırlık verme çağrısı yapıyordu. Kürt toplumunun eşitlik ve özgürlük temelinde onurlu barış için yıllardır öne sürdüğü taleplerin nasıl karşılanacağı belirsiz bırakılmıştı.

Karşılıklı kuşku havası

Bu belirsizliğe rağmen "silah yerine siyasi mücadeleye ağırlık verme" çağrısı, savaşın sona ermesi umudunu beslediği için sevinçle karşılandı. Ancak daha ilk adımda, geri çekilme için yasal güvence konusu gündeme gelince, sevincin yerini kuşku ve tedirginlik aldı. Kürt toplumu, "AKP müzakere yapmıyor, savaş dilini bile değiştirmeden dayatmada bulunuyor" noktasına gelirken, Türk toplumunda da, "AKP durumu gizliyor, kim bilir Kürt tarafına ne tavizler verdi" algısı yayılıyor.

Oysa, özellikle Filistin-İsrail deneyiminin de gösterdiği gibi, her iki tarafı saran böyle bir toplumsal algıdan barış çıkmaz. Unutulmasın ki, Filistin ve İsrail yönetimlerinin 1993'te imzaladığı "Oslo Anlaşması" hâlâ barış getirmede. Filistin meselesi çözülmedi. Filistin halkının acıları artarak devam etti. İsrail halkı da siyonist sömürgeci egemenlerin güttüğü savaş politikalarının esiri kaldı.

Barış somuttur

AKP, Kürt meselesine iktidarını uzatmak ve pekiştirmek için bir fırsat olarak yaklaşacak yerde barışı samimiyetle istiyor olsaydı, bambaşka bir yol izleyebilirdi. Kürt hareketinin temel taleplerini evrensel demokrasi çerçevesinde çözmek için adım atabilirdi.

Parlamentodaki büyük çoğunluğuna dayanarak düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü tanıyabilir, demokrasiyi ayaklar altına alan Terörle Mücadele Kanunu'nu kaldırabilir, yüzde 10'luk seçim barajına son verebilirdi. Silahlı mücadeleden siyasi mücadeleye geçeceğini açıklayan Kürt ulusal hareketinin barış için vazgeçilmez değer taşıyan bu adımına karşılık verebilir, hapishanelerde tutulan binlerce Kürt temsilcisini serbest bırakabilirdi.

AKP, anayasa değişikliği bile gerektirmeyen bu somut politikalarla her iki toplumun yaygın desteğini elde edebilir, savaşa ayrılan kaynakları artık bölge ve ülke halkının yaralarını sarmak, herkese iş ve aş sağlamak için kullanmaya başlayabilirdi.

Şantajla bir yere varılmaz

AKP, barışı samimiyetle istiyor olsaydı, elinde rehin olarak tuttuğu ve daha beş ay önce, 3 Kasım 2012'de, Kızılcahamam'da yaptığı konuşmada idamla tehdit ettiği Öcalan'ı, Kürt toplumunun temel taleplerine yer vermeyen bir mektup yazmak zorunda bırakmazdı. Kürt ulusal hareketini ABD'nin planları doğrultusunda Suriye, Lübnan, Irak ve İran halklarına karşı açılacak emperyalist savaşla oluşturulacak yeni-Osmanlı "Büyük Türkiye" hedefiyle oyalamazdı. Ona ABD, AB, İsrail, Katar ve Arabistan'la birlikte Ortadoğu'yu devrimci, demokrat ve laik bütün güçlerden temizleme politikasına katılma dayatmasında bulunmazdı. Halkların barış özlemini daha da kanlı bölgesel savaşlara meze etmeye kalkmazdı. Türkiye'de Kürt meselesini çözme kavuşturmak ve halkların barışını derhâl kurmak için somut politikaları derhâl yaşama geçirmeye başlardı.

AKP'nin yayılmacı militarizmi, Kürt meselesinin barışçı çözümünü önünde gerçek bir engel olarak duruyor. AKP, çözüm isteyen milyonlarca insanı hiçe sayıyor, bölge halklarını birbirine düşürmenin hesabını yapıyor. Oysa şantajla bir yere varılmaz. Halkına karşı sorumluluk taşıyan hiçbir politikacı AKP'nin mavi boncuk politikasına kanmaz ve bu kanlı tuzağa düşmez.

Türkiye İsrail ilişkileri: Nerede kalmıştık?

ABD Başkanı Obama'nın zorlamasıyla İsrail'in Mavi Marmara baskını yüzünden Türkiye'den özür dilemesi AKP'nin elini İsrail ile ittifak konusunda iyice rahatlattı.

Suriye'yi boğma ve İran'ı etkisizleştirme planları çerçevesinde elindeki bütün kozları sahaya sürmeye başlayan ABD son hamlesini İsrail'in Türkiye'den özür dilemesini sağlayarak yaptı. Bölgeye doğrudan müdahale etmekten çekinen Obama yönetimi böylece bir numaralı müttefiki ile en değerli korucusu/taşeronu arasındaki çatlak görüntüsünü telafi etmeye çalışıyor.

Malumun ilanı

Yıllardır Filistin topraklarında Filistinliler kan kusturan ve bölge halklarının hepsinin kanını akıtan İsrail ile Türkiye, AKP iktidarının önemli bir bölümü de dahil olmak üzere, sıkı müttefiklik ilişkileri yürütmüştü. Ama meşhur "van münit" çıkışı ve İsrail'in Mavi Marmara baskınında bütün uluslararası hukuk kurallarını yok sayarak korsanlık yöntemleri ile 9 yurttaşımızı katletmesi kamu-

oyunda bu durumun değişeceği algısını yaratmıştı. Fakat öyle olmadı.

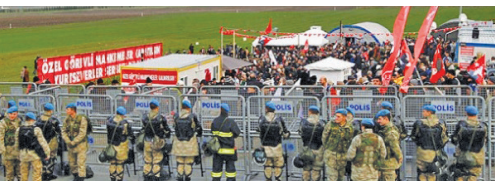
AKP, İsrail ile istihbarat paylaşımını, askerî ve ekonomik işbirliğini sürdürdü. Füze kalkını ve İsrail'in en temel düşmanı olarak gördüğü Suriye'nin çökertilmesi gibi esaslı konularda tam bir işbirliği içerisinde davrandı. Özellikle Suriye konusundaki karşılıklı dayanışma böyle bir özür hamlesinin geleceğine dönük en büyük sinyalleri veriyordu.

Sonuç Obama'nın bastırması ile geldi. Netanyahu 22 Mart günü Obama'nın yanından Erdoğan'ı arayarak resmen özür diledi. Ayrıca hayatını kaybedenlerin ailelerine de tazminat ödeyeceğini bildirdi. Türkiye de buna karşılık olarak baskına katılan askerî personel hakkındaki hukuki takiplerinden vazgeçti. Artık ABD ve İsrail'in bölgedeki yakın vadeli planlarının önündeki bir pürüz daha halledilmiş oldu.

Bir taşla iki kuş!

Meselenin başka boyutları da var. Böylece ABD'nin sadık taşeronu AKP'nin iç politika konusunda da elinin güçlenmesi planlanıyor. Malum Erdoğan kendisi açısından çok önemli birkaç seçime girecek ve geniş bir destek yaratmaya çalışıyor. İkinci olarak da ABD ve İsrail politikalarının yılmaz takipçisi olmak AKP hükümetinin ve Erdoğan'ın Arap halkları açısından itibarının yıpranmasına yol açıyordu. Şimdi İsrail'in özür dilemesi ve planlanan Gazze ziyareti ile taşeronu cila çekilmiş olacak. Fakat emperyalistler ve AKP ne yapsa boş. AKP, tarihe yeni Osmanlı rüyaları gören, komşularının topraklarında gözü olan ve onları arkadan hançerleyen bir parti olarak geçecek.

Silivri'de sert müdahale

Ergenekon davasında sanıkların savunmalarını yapmaya başlayacakları 282. duruşmayı izlemek üzere Silivri Ceza İnfaz Kurumları Yerleşkesi'ndeki İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi önünde toplanan yaklaşık 20 bin kişilik kitleye polis ve jandarma kuvvetleri tazyikli su ve gaz kullanarak müdahale etti.

Yerleşke etrafında bariyerler kurarak yoğun güvenlik önlemleri alan kolluk kuvvetleri bütün yolları kapattı. Avukatlar da salona ulaşma konusunda sıkıntı çekti. Bir şekilde mahkeme binasının önüne kadar gelenler ise bariyerlerle karşılaştı. Açık yargılama ilkesine aykırı olarak basın, halkın ve milletvekillerinin salona ulaşmasına

engel olan hukuksuz uygulamalar karşısında harekete geçen kitlenin müdahalesiyle bariyerler 100 metre kadar ileri alındı.

Burada da yaşanan müdahaleler sonucunda kullanılan gazdan mahkeme salonu dahi etkilendi.

Kolluk kuvvetlerinin haksız hukuksuz bir şekilde orantısız güç kullanarak gerçekleştirdiği müdahale sırasında sayıları 40'ı bulan milletvekilleri de polis müdahalesin-

den etkilendi. Çok sayıda kişi ambulanslarla hastanelere taşındı.

Mahkeme heyeti sanık avukatları bölümünde İstanbul Barosu yönetiminin bulunmasını gerekçe göstererek duruşmaya geç başladı. Salona giren milletvekilleri kendileri için ayrılan bölümün açılması üzerine ayakta kaldı. Bölümün açılması için alkışlı protesto yapıldı.

Mahkeme heyeti hem dışarıda yaşanan olaylar, hem de salon içindeki protestolar nedeniyle duruşmayı 11 Nisan'a bıraktı.

DİSK'te yeni dönem

DİSK Olağanüstü Genel Kurulu 6 Nisan 2013 tarihinde MKM Beşiktaş Kültür Merkezi Atilla İlhan Sahnesi'nde yapıldı. Genel Kurulda Konfederasyonun Başkanlığına Genel-İş Sendikası Genel Sekreteri Kani Beko seçildi. Yeni Genel Sekreter ise DİSK'in de ilk kadın Genel Sekreteri olan Devrimci Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Atabek Çerkezoğlu oldu.

Genel Kurul'da DİSK Başkanlığına da Genel Sekreterliğine de iki farklı aday çıktı. DİSK Genel Başkanlığına Genel-İş Sekreteri Kani Beko ve geçen ay Dünya Sendikalar Federasyonu DSF üyesi olan Nakliyat-İş Sendikasının Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu aday oldu. Başkanlık için yapılan seçimlerde ilk oylamada 371 oy kullanıldı. Oyların 97'si geçersiz sayıldı. Kani Beko 206 oy alırken Ali Rıza Küçükosmanoğlu 68 oy aldı. İki aday da oyların üçte ikisini alamadığı için ikinci tura geçildi. İkinci turda kullanılan toplam 354 oyun 280'ini alan Kani Beko DİSK Başkanı seçildi. Ali Rıza Küçükosmanoğlu 46 oy alırken, 28 oy geçersiz sayıldı.

DİSK Genel Sekreterliği için ise Birleşik Metal-İş Sendikası Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Atabek Çerkezoğlu yarıştı. İlk turda kullanılan 371 oyun 83'ü geçersiz sayıldı. Oylamada Adnan Serdaroğlu 169 oy alırken Arzu Atabek Çerkezoğlu 119 oy alabildi. Üçte iki çoğunluk sağlanamadığından ikinci tura gidildi. İkinci turda kullanılan 354 oyun 11'i geçersiz sayılırken Adnan Serdaroğlu 161 oy aldı. Salt çoğunluğun arandığı ikinci turda geçerli oyların 181'ini alan Arzu Atabek Çerkezoğlu DİSK'in yeni Genel Sekreteri oldu. DİSK Yönetim Kurulu üyeliklerine ise Metin Ebetürk (Sosyal İş), Celal Ovat (Gıda İş) ve Muzaffer Subaşı (Tekstil) seçildi.

DİSK Olağanüstü Genel Kurulu hem örgüt açısından hem de Türkiye işçi sınıfı açısından olağanüstü bir dönemden geçerken yapıldı. Bir taraftan AKP iktidarı içte ve dışta savaş çılgınlıkları atarken diğer taraftan günümüzün vebası taşeron çalışma, kıdem gaspı, güvencesiz ve sağlıksız koşullarda çalışma, çocuk işçiliği ve ücret adaletsizliği artmaya devam ediyor. İşte böyle bir süreçten geçerken Türkiye'nin en diri işçi kesimini barındıran DİSK'te yaşanan sorunlar sonucu gidilen Olağanüstü Genel Kurulun örgüt içinde yaşanan sorunları çözdüğü söylenemez.

Yeni seçilen DİSK yönetiminin DİSK'i harekete geçiren bütün kesimleri kapsadığını söylemek mümkün değil. Böyle bir dönemde DİSK'in işçi sınıfının çıkarları için işçi sınıfının diri kesimlerinin en geniş birlikteliğini sağlaması gerekir. Bu birliği de tavandan tabana yansıtması gerekir. DİSK'i oluşturan bütün sendika yöneticilerinin bu bilinçle hareket etmesi elzemdir. Dileriz yeni yönetim uygulayacağı politikalarla bunu sağlamayı başarabilir.

Türkiye'de ayrımcılık doğduğun gün başlar

Sağlık Bakanlığı tarafından Yenidoğan Tarama Formlarına son iki aydır eklenen yeni sorulara dikkat çekmek için İstanbul Tabip Odası basın toplantısı gerçekleştirdi.

Yönetim Kurulu Üyesi Feray Kaya'nın yaptığı açıklamada şunlara yer verildi: "Son yıllarda gelişen laboratuvar yöntemleri ile birçok ülkede 'Genişletilmiş Yenidoğan Taraması' yapılmaktadır. Bu yenidoğan tarama formlarında eski formlardan farklı olarak baba kimlik numarası, çocuğun evlilik içi ya da dışı olup olmadığı ve çocuğun dini de bildirilmesi istenen bilgiler arasında yer almıştır. Üstelik baba TC numarası verilerin kayıt edilmesi için zorunlu hâle getirilmiştir. Öncelikle belirtmek isteriz ki; her çocuğun istisnasız yenidoğan taramasından yararlanması gerekmektedir. Hiçbir veri çocuğun doğmuş olması dışında zorunlu tutulamaz; çocuklar babalarının varlığı ve/veya resmî bir evlilik içinde doğmuş olmalarına göre ayrılamaz. Kaldı ki yenidoğan bebeği

ve doğum yapan kadını sağlık hizmetleri için bir baba kimlik numarasına zorlamak aynı zamanda cinsiyetçi bir uygulamadır. Kadınların, evlilik dışında çocuk sahibi olmayacaklarının ilanıdır. Oysa ilgili mevzuatta böyle bir suç ya da yasaklama bulunmamaktadır" diye konuştu.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Taner Gören de benzer şekilde doktorları fişleyecek bir yasal düzenleme de yapılmak istendiğini ama meslek örgütlerinin mücadelesi sonucunda bu düzenlemenin geri çekildiğine dikkat çekti.

Yönetim Kurulu üyesi Fethi Bozçalı, bu formları yıllardır doldurduklarını ama son iki aydır eklenen soruların hekimleri de hastaları da zor durumda bıraktığını belirterek, bu soruları hastalara sormaktan utanç duyduklarını belirtti. Bozçalı, kürtaj tartışmalarına vb. cinsiyetçi uygulamalara da atıfla yaşananların kaygı verici olduğunu belirtti.

Bozçalı ayrıca, bu uygulamaların hastaların tedavi için başvurmasını engelleyebileceğini de belirterek bunun koruyucu sağlık hizmetine vurulan bir darbe olduğunu ifade etti. Ayrıca, hastaların kişisel bilgilerinin elektronik ortama girilmesi nedeniyle ihlale neden olan "Sağlık Net" sisteminin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edildiği hâlde, uygulamada geri adım atılmadığını belirtti.

Batman'ın Kozluk ilçesi Gümüşörgü jandarma karakolunda er olarak zorunlu askerliğini yapan Sevag Şahin Balıkcı 24 Nisan 2011 tarihinde aynı karakolda görevli er Kıvanç Ağaoğlu tarafından tüfek ile öldürülmüştü. Ermeni olan Sevag'ın tam da soykırımın yıldönümünde öldürülmesi yine bir ırkçı saldırı olduğu şüphesini yaratmıştı.

Askerî mahkemeye taşınan olay hakkında 26 Mart 2013 günü Diyarbakır 2. Taktik Hava Kuvvetleri Komutanlığı Askerî Mahkemesi tarafından karar açıklandı. Karara göre mahkeme kasten öldürmeye ilişkin somut bir delil bulamadı. Olay günü karakolda nöbetçi olan Astsubay Çavuş Sadrettin Ersöz "ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmak" suçundan 5 ay, Kıvanç Ağaoğlu ise "taksirle öldürmek suretiyle, silahında dikkatsizlik sonucu bir kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçundan 4 yıl 5 ay 10 gün hapis cezası aldı. Ersöz hakkındaki hükmün açıklanması 5 yıl süreyle ertelendi.

Asker ölümleri araştırılmalı

Balıkcı ailesinin avukatı İsmail Cem Halavut, Ersöz ile ilgili olarak o gün nöbetçi olduğu için şu an mahkemede bulunduğunu, onun da sistemin mağdurlarından olduğunu, asıl olarak sıralı komutanların yargılanması gerektiğini dile getirerek cezasında alt sınırın uygulanmasını talep etmişti. Halavut ayrıca Sevag olayından sonra Uludere ve Afyon'daki cephanelik patlaması olaylarının yaşandığını bu konularla ilgili olarak da bir araştırma yapılmadığını hatırlatarak son günlerde yaşanan kışlalardaki ölümlerin sistemli olarak araştırılması gerektiğini belirtti.

Mahkemenin olayın kaza olmadığı yönündeki delillere, CD görüntülerine ve tanık ifadelerine rağmen kaza sonucu ölüm yönünde karar verdiğini düşünen Balıkcı ailesi kendilerini bu toplumun eşit bir parçası hissetmelerini engelleyen karara karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini söyledi. Avukat Halavut kararı temyiz edeceklerini ve gerekirse AHİM'e gideceklerini açıkladı.

"Erken Emekliliğin"

öteki yüzü

fatma şenden

1999 yılında sosyal güvenlik sisteminde yapılan bir değişiklikle, o yıldan itibaren sigortalı olarak çalışanların emeklilik yaşı yükseltilmişti. Emeklilik yaşı kadınlarda 58'e, erkeklerde 60'a çıkarılmıştı. Tamamlanması gereken prim gün sayısı da 7000'e yükseltilmişti. 1999 yılından önce sigortalı olanlar için ise emeklilik yaşı "kademeli olarak" yükseltilmişti. Bu da, prim gün sayısı ve sigortalılık süresi dolanların emeklilik yaşını beklemek zorunda kalmalarına yol açmıştı.

"Yaş engeline takılanlar" diye anılan bu durumdaki milyonlarca mağdur uzunca bir süredir haklı olarak seslerini duyurmaya çalışıyorlardı. Bu durumdakilere şimdi güya "erken emeklilik" müjdesi veriliyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın emekliliğini normalde hak etmiş olanlara getirdiği çözüm önerisi ise "daha az para" emekli edilmeleri. Henüz üzerinde çalışılan bu öneriye göre emeklilik maaşları normal olarak hak edilen maaşlardan yüzde 10-20 belki de daha fazla düşük olacak.

Doğal olarak böyle bir öneri mağdur durumdaki yurttaşlara cazip gelecektir. Ancak, hükümetin yaptığına, tabiri caizse, "ölümü gösterip sitemaya razı etmek" denir. Bakanlık, yıllar sonra, ülke gerçekliğimizin, dayatılan emeklilik yaşında emekli etmeye uygun olmadığını kabullenmek zorunda kaldı. Bu da, o günlerden bugünleri görerek, sokaklara çıkan, sosyal güvenlik reformu gibi gösterilen bu neoliberal dönüşüme karşı duranların haklılığını bir kez daha ortaya koyuyor. Hatırlanacağı gibi sendikaların öncülüğünde kurulan Emek Platformu tarafından Ankara'da yüzbinlerce kişinin katılımıyla "Mezarda Emekliliğe ve Sefalet Ücretine Hayır" mitingi düzenlenmişti. O zamanın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan'dı. Okuyan, hayretle görüyoruz ki, "birtakım çevreler sosyal güvenlik reformu konusunda maksatlı ve bilinçli bir şekilde konuyu yaş meselesi olarak göstermeye çalışıyorlar" diyerek birilerinin emekçileri yanıltmaya çalıştığını, oysa emekten yana olanların yararına bir sosyal güvenlik yasası çıkartmakta olduklarından dem vuruyordu. Yıllar sonra sonuçlar ortada.

Bir hatırlatma daha yapalım. Yaşar Okuyan'ın bugünkü AKP hükümeti ile de ilgisi yoktu. Ama, o dönemde Fazilet Partisi'nin genel başkan yardımcısı Abdullah Gül'dü ve onlar da güya "mezarda emekliliğe hayır" diyordu!

Aradan yıllar geçti, bu defa 2008 yılında AKP hükümeti tarafından, daha vahim sonuçlarını ileride yaşayacağımız 5510 sayılı yasayla emeklilik yaşı bir kez daha, bu defa 65'e yükseltildi. O dönem emekçiden yana gibi görünen zihniyet neoliberal uygulamaları azaltmak şöyle dursun, daha da arttırdı. Sağlık ve sosyal güvenlik sistemi tamamen sigortalının, emeklinin cebinden daha fazla nasıl para alırız mantığı üzerine kuruldu. Hatta nasıl alırız ve kamudan özel sektöre aktarırız üzerine kurulu. Bireysel emeklilik mahlumunuz. Dolayısıyla, daha dün emeklilik yaşını yükseltenlerin kulağa hoş gelen "erken emeklilik" gibi geçici önlemlerle daha ziyade yaklaşan seçimlere yatırım anlamındaki uygulamalarına kanmamak gerekir. Bizim talep etmemiz gereken, giderek emeklilik yaşını yükselten sistemin değiştirilerek, emeklilik yaşının ülke gerçeklerine uygun hâle getirilerek düşürülmesi ve maaşların da kadınlar ve erkekler için insanca yaşanacak seviyelere yükseltilmesidir.

Yoksa gerisi göz boyamaktan ibaret seçim yatırımlarıdır.

Bak postacı geliyor!

PTT'yi kamu kuruluşu olmaktan çıkarıp anonim şirkete dönüştürecek olan "Posta Hizmetleri Kanun Tasarısı"na sendikalardan tepki geldi. 22 Mart 2013 tarihinde haberleşme işkolunda faaliyet yürüten tüm sendikalar yapmış oldukları toplantı sonrasında 27 Mart 2013 günü ülke genelinde tüm PTT işyerlerinde iş bırakma kararı aldı.

Konuyla ilgili açıklama yapan Haber Sen Genel Başkanı Ufuk Beytekin "AKP hükümeti bu adımla birlikte, sayısı yaklaşık 30.000 olan çalışanların iş güvencelerini ortadan kaldırarak, personeli, hiçbir kanunun sözleşmeli personelin hükümlerine tabi olmaksızın, 'idari hizmet sözleşmesi' ile istihdam etmek istiyor. Hepimizi ücretli köle yapmak istiyor. Bunun

en canlı örneği şu anda PTT'de çalışan taşeron elemanlarıdır. Sayıları 15.000'e yaklaşan taşeron firma çalışanları güvencesiz, kıdem tazminatsız, asgari ücretle, 12 saat mesai ve tüm sosyal hakları kısıtlı biçimde çalıştırılıyorlar" diyerek "Çocuklarına layık görmedikleri hayatı bize ve çocuklarına reva görmeye çalışıyorlar" dedi.

Alınan grev kararı sonrasında yasa tasarısı tüm ülke genelinde yapılan basın açıklamalarıyla protesto edildi. Ankara YKM önünde toplanan Bağımsız Haber-Sen BASK, Haber-Sen KESK, Türk Haber-Sen KAMU-SEN sendikaları basın açıklaması yaptı. Eyleme katılacağına dair anlaşmaya imza koyan Memur-Sen son gece karar değiştirerek grev ve eylemlere katılmadı.

11 işçiyi öldüren AVM, ödülü kaptı!

Geçen yıl 11 işçinin yanarak can verdiği Marmara Park AVM, Fransa'nın Cannes şehrinde düzenlenen Uluslararası Gayrimenkul Fuarı MIPIM'de en iyi alışveriş merkezi seçildi.

11 Mart 2012 tarihinde çıkan yangında fazla maliyet olmasın diye 10 kişilik naylon çadırlarda barınmak zorunda bırakılan 35 işçiden 11'i yanarak can vermişti.

İlk ödül Başbakan Erdoğan'dan Marmara Park AVM'yi yaptıran Alman firması ECE, 2000 yılından bu yana Türkiye'de faaliyet yürütmekte. İstanbul'da Metrocity, Beylikdüzü Migros, Carre-

fourSA Maltepe Park, Ankara'da ANKAmall, Antalya'da Antalya Migros ve Eskişehir'de Espark Alışveriş Merkezi yatırımlarını yapan firma 2009 yılında Eskişehir Girişimci Sanayiciler ve İş Adamları Derneği EGSİAD tarafından düzenlenen törende "Yılın Yabancı Yatırımcısı" ödülünü Başbakan Erdoğan'ın elinden almıştı.

Harcında yanarak yaşamını yitiren 11 işçinin kanları bulunan bir AVM'nin ve onu yapan şirketin uluslararası bir fuardan ve bizzat Başbakan'ın elinden ödülleri alması, kapitalizmin ne kadar cani bir düzen olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

İnsan hakları ve sosyal adalet için sosyal hizmet

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası SES ve Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği SHUDER, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na bağlı Beyoğlu 75. Yıl Çocuk ve Gençlik Merkezi (Rotary Çocuk Evi) önünde yapılan basın açıklaması ile 19 Mart'ta Dünya Sosyal Hizmetler Günü'nü kutladı.

Ortak basın açıklamasından önce söz alan SES Şişli Şube sekreteri Aziz Çelik "Taşeronlaştırmaya bir an önce son verilmesi, kadrolu ve güvenceli iş ortamının sağlanması, emekliliğe yansıtılmayan tüm ek ödeme ve göstergelerin emekliliğe yansıtılması, ırk, renk, cinsiyet, din ve siyasi görüş, ulusal soy veya sosyal köken ayrımı gözetmeksizin sosyal hizmetlerin herkese eşit ve ücretsiz verilmesi gerektiğini söyledi.

SHUDER Şube Başkanı Kahraman Eroğlu'nun okuduğu ortak açıklamada da, "İnsan onuru, insan hakları, sosyal adalet ve sosyal refahtan yana olan; yoksulun, risk altındaki çocuğun, yaşlının, engellinin ve şiddete maruz bırakılan kadınlarımızın yanında tavır alan sosyal hizmet uzmanları sosyal hizmet emekçileriyle birlikte Dünya Sosyal Hizmet Günü'nü kutluyoruz" denildi.

Sadaka değil, sosyal hizmet

AKP iktidarıyla beraber hızla sosyal hizmetlerin bir hak olmaktan çıkarılarak sadaka kültürünün yaygınlaştırılmasında bir araç olarak kullanıldığı, bu durumdan da en çok sosyal hizmetlere ihtiyaç duyan halkın ve sosyal hizmet çalışanlarının etkilendiği belirtildi. AKP'nin sosyal hizmet alanında uyguladığı talanın da deşifre edildiği açıklamada Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının maddi imkânsızlıklardan bahsederek yeni kuruluşlar açmadığı, mevcut kuruluşların bir kısmını da kapattığı ancak Bakanlığın Ankara'da yeni taşındığı binasına aylık 1 milyon lira kira ödediği ifade edildi.

Sosyal hizmet çalışanları ne talep ediyor?

Yapılan basın açıklamasında "Sosyal hizmet çalışanları olarak özlük ve ekonomik haklarımızdaki kayıplara, idarecilerin bizleri sürükledikleri iç rekabete karşı mücadelede; sendikalarımızda örgütlenerek ve ortak çıkarlarımız etrafında mücadeleyi yükselttiğimizde ve müracaatlarımızla ortak hareket yarattığımız oranda başarılı olacaktır" denilerek mücadele çağrısı da yapıldı.

Sosyal Hizmet çalışanları öncelikli olarak aşağıdaki taleplerini sıraladılar;

Taşeronlaştırmaya bir an önce son verilmesi, kadrolu ve güvenceli iş ortamının sağlanması,

Emekliliğe yansıtılmayan tüm ek ödeme ve göstergelerin emekliliğe yansıtılması,

Sendikamız üyeleri ve sosyal hizmet emekçileri üzerindeki baskılara bir an önce son verilmesi,

İrk, renk, cinsiyet, din ve siyasi görüş, ulusal soy veya sosyal köken ayrımı gözetmeksizin sosyal hizmetlerin herkese eşit ücretsiz verilmesi,

Sosyal hizmetlerin ve sosyal yardımların yeniden yapılandırılması sürecinde sendikamızın ve meslek örgütlerinin görüş ve önerilerinin alınması,

Başta ücret adaletsizliği olmak üzere hak kayıplarımızın ve özlük haklarımızdaki düzenlemelerin yapılması,

Yapılan düzenlemelerle disiplinler arasındaki eş güdümün sağlanması, mesleki uygulama alanlarına saygı duyulması,

Herkese ulaşılabilir, ücretsiz, nitelikli ana dilinde kamusal sosyal hizmetin yasal güvenceye kavuşturulması.

Basın açıklaması; "Sosyal hizmetlerdeki uygulamalar bir ülkenin geleceğinin aynasıdır. Sağlık ve Sosyal Hizmet emekçileri olarak geleceğimizin karartılmaması için, emeğimizin karşılığını almak için, ulaşılabilir ücretsiz kamusal ve insan onuruna yaraşır bir sosyal hizmet için mücadelemiz sürecektir" sözleriyle son buldu.

Ayrıca Adana ve Mersin'de Dünya Sosyal Hizmet Günü ile ilgili SES Adana Şube ve Mersin Şube olarak Sosyal Hizmet Uzmanlarının ve Emekçilerinin katıldığı bir basın açıklaması okundu.

İşçiler bu kez de Lüleburgaz'dan seslendi:

AKP işçi sınıfı aleyhine kararlar almaya ve kanunlar çıkarmaya devam ediyor. Sendikalaşmayı zorlaştıran 6356 Sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun çıkarılmasından güvencesiz çalışma koşullarına göz yumulmasına, asgari ücretin düşürülmesinden esnek çalışma saatlerine, kıdem tazminatının güdükleştirilmesinden taşeronlaşmanın bir önceki dönemin 2 hatta 3 katına çıkarılmasına kadar her şeyin altına imzasını gönül rahatlığıyla attı. Böylece bir kez daha milyonların geleceğini sermayedarların kucağına bırakmaktan çekinmediğini gözler önüne seren AKP, işçi sınıfının yıllarca mücadele ederek kazandığı birçok hakkı elinden aldı.

En büyük kayıp 'Güvenceli Çalışma Koşulları' oldu. Daha önce işçiler yeni bir işe girdikleri zaman kadrolu olarak çalışmaya başlardı. Fakat şu an işçiler büyük fabrikaların alt işverenlerinde çalışıyorlar. Hatta bazı işyerlerinde taşeron şirketlerin de alt işverenleri oldu. Bu da işçilerin sürekli şirket değiştirmesine, girdi-çıkı yapılarak kıdem tazminatı haklarının gasbedilmesine, hangi kadroda çalıştıklarının ve görev tanımlarının belli olmamasına kadar birçok usulsüz uygulamanın gerçekleşmesine neden oldu.

İşçilerin ve sendikaların uzun süredir taşeron çalışma konusunda sessiz kalmasını da fırsat bilen hükümet, tam da gözünü yeni hak gasplarına dikmişken 23 Mart 2013'te Lüleburgaz'da 'Artık yeter be ya!' diyen işçilerin sesiyle sarsıldı.

Sendikal Güç Birliği Platformu'nun "Kuralsız, Güvencesiz Çalışmaya Hayır! Taşerona Son!" başlığıyla düzenlediği mitinge katılan binlerce işçi-memur, sendikalı-sendikasız, kadrolu-taşeron vb. ayrımı olmaksızın bütün emekçiler hep bir ağızdan "Güvenceli iş, güvenli gelecek", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarını haykırdı. On binlerce emekçi İstanbul Caddesi'nden Kongre Meydanı'na coşkuyla ve alkışlarla yürüdü. Yürüyüşün ardından bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

Emekçinin sesi kürsüdeydi

Platform adına söz alan Petrol-İş Trakya Şubesi Başkanı Turgut Düşova ise AKP'nin iş güvencesini ortadan kaldıran taşeroncu politikalarına karşı Trakya'daki yerel halk şivesiyle 'artık

yeter be ya' diyerek mitinge ayrı bir renk kattı. Düşova, hükümet başının yanı sıra, çalışma bakanının "800 lira da iyi para" diyerek işçilerin, emekçilerin, çalışanların sorunlarına karşı ne kadar duyarsız olduğunu ortaya koydu.

Çetintaş'ın ardından Sendikal Güçbirliği Kadın Koordinasyonu adına konuşan Neslihan Taşoluk ise hükümet başının 8 Mart 2013 tarihinde "esnek çalışma saatleriyle anneliği rahatlatacak çalışma hazırlıyoruz" şeklinde yaptığı açıklamayla aslında yalnızca kadınların iş güvencesini ve erken emekli olabilmeye ilişkin amacını ortaya koyduğunu belirtti.

Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı Bilal Çetintaş, cumhuriyet tarihinde işçilerin haklarını bu kadar ayaklar altına alan başka bir hükümetin bulunmadığını, AKP iktidarının sermayenin tüm isteklerini gözü kapalı yerine getirdiğini belirtti. İşçi haklarının ve sendikal örgütlenmenin köküne kibrit suyu döküp yakma niyetinde olduğunu söyledi.

Küresel Sendika Federasyonu Industrial Genel Sekreter Yardımcısı Kemal Özkan da taşeron ve geçici işçiliğin küresel çapta yaygınlaştığına dikkat çekti. Taşeronlaşmaya karşı güvenceli iş için küresel bir sendikal mücadelenin şart olduğunu vurguladı.

Miting sanatçı Ferda Erener'in söylediği türkülerle sona erdi.

Emekçiler gücünü gösterdi

Sendikal Güç Birliği'ni oluşturan emek örgütleri temsilci ve sözcülerinin yanı sıra, Birleşik Metal-İş Başkanı Adnan Serdaroğlu da kürsüde hazır bulunurken, işten atılan TÜMTİS'li DHL işçileri, Çorlu Daiyang SK'da direnişlerini sürdüren Birleşik-Metal İş üyesi işçiler, Hava-iş üyesi THY işçileri, KESK, GMİS, Genel-İş gibi sendikal örgütler ve CHP, EMEP, ÖDP, SDP, TKP 1920 gibi partiler de mitinge katılan örgütler arasındaydı.

Lüleburgaz mitingi işçi sınıfının emeğinden gelen gücüne bir kez daha güvenmesini sağladı. Hükümet mitingin medyada yer almasının önünü farklı gündemler yaratarak kesmeye çalışsa da işçiler gösterdikleri cesaret ve kararlılıkla bundan sonra da sessiz kalmayacaklarını göstermiş oldular.

TCDD'de önce yürüyüş sonra GREV!

Türkiye'nin en eski kamu işletmelerinden biri olan ve uzun süredir Hükümet tarafından özelleştirilmesi için türlü türlü oyunların oynandığı, zarar ettiği söylenen TCDD'de yürüyüş ve grev kararı verildi.

Hükümetin son hamlesi "Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi"yle ilgili yasa tasarısını Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonundan geçirmesi oldu. KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası BTS ve Kamu-Sen'e bağlı Türk Ulaşım-Sen TUS'un da içinde bulunduğu demiryollarında örgütlü kurumların oluşturduğu Demiryolu Çalışanları Platformu, TCDD'nin özelleştirilmesine karşı çıkmak için 28 Mart'ta bir basın toplantısı düzenledi. BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol ve TUS Genel Başkanı Nazmi Güzel tarafından yapılan basın toplantısında Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi yasa tasarısının geri çekilmesi amacıyla "TCDD'nin Özelleştirilmesine Hayır" isimli bir yürüyüşün hayata geçirileceği ve 16 Nisan 2013 tarihinde üretimden gelen gücün kullanılarak grev yapılması kararı alındığı açıklandı.

31 Mart Pazar günü Edirne, İzmir, Tatvan, Samsun ve Adana'dan başlatılan yürüyüşün ardından 3 Nisan Çarşamba günü Ankara'da buluşan TCDD işçileri sabahın erken saatlerinde TCDD Genel Müdürlüğü önünde bir araya geldi. Yüzlerce Demiryolu işçisinin

bir araya gelmesinin ardından "TCDD'nin Özelleştirilmesine Hayır" pankartı arkasında sloganlar eşliğinde TBMM'ye doğru yürüyüşe geçildi.

TBMM'nin önünde toplanan işçiler adına BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol ve TUS Genel Başkanı Nazmi Güzel birer konuşma gerçekleştirdi. Demirkol ve Güzel, ekonominin, üretimin ve ülke kalkınmasının motor gücü konumundaki ulaşımın özelleştirilmek üzere olduğunu ve demiryolu emekçilerinin bu yasa tasarısına karşı ayağa kalktığını söyledi.

2001 yılından bu yana başta olan AKP hükümeti, ülkenin en büyük kamu işletmelerini tek tek satmaya devam ediyor. Petkim, Seka, Erdemir, Tekel, Tüpraş gibi birçok değerli kamu kurumunu sermayedarlara peşkeş çeken AKP hükümeti, son olarak yine ülkenin en değerli kamu işletmelerinin başında gelen PTT ve TCDD özelleştirmeleri ile gündemde. Kamu vicdanı uyandırılmadığı, özelleştirmelere karşı güçlü bir duruş gösterilmediği müddetçe AKP hükümetinin özelleştirmelere devam edeceği aşikâr.

Pakmaya'da işçiler direnişte

Pakmaya'da sendikal oldukları gerekçesiyle 14 işçi patron tarafından işten çıkarıldı. İzmir Köseköy, Kemalpaşa ve Kocaeli Gebze'deki fabrikalardan atılan toplam 14 işçi için Tekgıda-İş Sendikası İstanbul Gayrettepe'de bulunan Pakmaya Genel Merkezi önünde 28 Mart'ta bir eylem yaptı.

Eylemde konuşan Tekgıda-İş sendikası İstanbul Şube Başkanı Yunus Durdu, "Pakmaya patronu önce 14 kişiyi haksız,

gerekçesiz işten çıkardı. Sözde gözdağı verdi, aba altından sopa gösterdi. Sonra da rüşvet vermeye çalıştı. Şirketin 40'ıncı yılı için altın verecekmış, kömür parası verecekmış, Miş miş de miş miş. Ama şart ne? Önce sendikadan istifa edeceksin. Kimse bizi aptal yerine koymasın. Ağzımıza bir bardak bal çalmak istendiğini çok iyi görüyoruz" diye konuştu. Durdu "İşçilerin işe alınmaması hâlinde Pakmaya Genel Merkezi'ne bir dahaki sefere binlerce işçiyle geleceklerini belirterek konuşmasını sonlandırdı."

Eyleme DHL'de sendikal mücadelelerini 300 güne yakındır direnerek sürdüren TÜMTİS üyesi işçiler de destek verdi.

1 Mayıs'ta alanlara, mücadeleye

1 Mayıs, "büyük insanlığın" birlik, mücadele ve dayanışma günüdür.

1 Mayıs artık ülkemizde de resmî tatil olarak kutlanıyor. İşçiler, adım adım bu günü bir hak olarak kapitalistlerden koparmayı başardılar.

Egemenler, çok uzun yıllar boyunca bu gün hiçbir kutlama yapılmaması için faşizan ön-

lemler aldılar. Sokaklara çıkmak isteyenlere karşı terör uyguladılar. Çalışmayı bırakıp bayramlarını kutlamak isteyen işçileri işten attılar. Cunta günlerinde yapayalnız kalmış ilerici insanlar birbirlerini o gün yakalarına taktıkları kırmızı karanfillerden tanıdılar.

Kısacası 1 Mayıs, sadece Türkiye kapitalistleri için değil, dünyanın bütün kapitalistleri için de korkulacak bir gün olarak kabul ediliyordu.

Aslında, kapitalistlerin 1 Mayıs'tan korkmalarında şaşılacak bir şey yok. Çünkü, 1 Mayıs'ta bütün yoksullar, işçiler, ezilenler, halklar alanlara çıkıp özgürlük isterler. Hem de

bütün dünyada aynı günde. Milyarlarca işçi, emekçi o gün alanlara çıkar ve dünyanın nimetlerinden daha fazla pay isterler. Kendi güçlerinin farkına varırlar. Bir avuç sömürücünün, gerçekten bir avuçtan ibaret olduğunu anlarlar.

1 Mayıs'ta meydanlara çıkan, mücadele sloganları haykıran kadın, erkek yüz binlerce kardeşiyle birlikte olan işçi, bir daha aynı işçi olmaz. Daha kararlı olur. Daha güçlü olur. Özgüveni artar. Ülkedeki bütün pisliklerin devrimle yok edilebileceğine olan güveni pekişir.

Öyleyse, alanlara, sömürü ve baskıya karşı mücadeleye.

1 Mayıs 2013

1 Mayıs'a bu yıl dünya işçi sınıfı hareketi ile antiemperyalist halk hareketlerinin güçlendiği bir dönemde giriyoruz.

Dünya kapitalist sisteminin içinden çıkamadığı kriz geniş kitlelerin gözünde kapitalizmi mantıklı bir sistem olmaktan çıkarıyor. Krizin faturasını ödemek istemeyen gelişmiş kapitalist ülkelerin işçileri her gün sokaklara dökülüyor. Krizi atlamak için dünya halklarına saldıran emperyalistler karşılarında giderek güçlenen direnişlerle karşılaşılıyor.

Ülkemiz işçi sınıfı taşeron çalışmaya, iş cinayetlerine karşı her geçen gün daha örgütlü tepkiler veriyor. İşçiler, emekçiler krizin faturasını ödemek istemediklerini net olarak ortaya koyuyor. Buna karşılık AKP hükümeti sendikaların etkisini kırmak için çeşitli bahanelerle polis operasyonlarına başvuruyor. Sendikaları ışkolu barajlarının altında bırakarak yüz binlerce işçinin toplu sözleşme hakkını elinden almak istiyor. Kamu emekçilerini güvencesiz çalışma koşullarına mahkûm etmek istiyor. Kürt halkının onurlu barış özlemini suistimal ediyor.

Öyleyse 1 Mayıs işçilerin birliği ve halkların kardeşliği için mücadele edenlerin umudu büyütüğü bir gün olmalıdır. Haydi 1 Mayıs'ta iş, ekmek ve barış için alanlara, sömürü ve baskıya karşı mücadeleye.

Nedir 1 Mayıs?

1 Mayıs'ın doğuşunda, Nâzım Hikmet'in "büyük insanlık" diye adlandırdığı yoksulların, işçilerin, alinteri ile geçinen emekçilerin "daha kısa çalışma" özlemi yatar.

İşçiler ta dünya kurulu beri daha az çalışmak ve çok daha fazla boş zamana sahip olmak isterler. Sömürücü sınıflar ise, işçileri posası çıkana kadar çalıştırmak isterler. Biz işçilerin hayatının her anını kullanmak isteyen kapitalistlere karşı verilen bu kavga, tüm kapitalistler yok oluncaya kadar devam edecektir.

1 Mayıs işçilerin enternasyonal,

yani uluslararası bir bayramdır. En küresel bayramdır. "Küreselleşme" deyince bir tek patronların paralarını ve mallarını o ülkeden bu ülkeye sınırları hiç hesaba katmadan yollayabilmelerini anlayanlara, işçilerin verdiği tokat gibi bir cevaptır.

Egemenler için küreselleşme istediği ülkeye, istediği zaman, istediği kadar mal satmaktan, sattığı malların parasını almaktan ibarettir. İşçilerin karnı tok mu, iş koşulları insana yaraşır mı, köle gibi mi çalışıyorlar, yoksa yarına da yetecek kadar para kazanıyorlar mı diye dert etmezler.

İşçilerin küreselleşmesi ise bambaşkadır. İşçiler için o gün, başka tür bir küreselleşmenin, başka bir dünyanın, yepyeni bir dünyanın olabileceğinin yeryüzünün her fabrikasında, atölyesinde işlerin tatil edilerek kanıtlandığı gündür.

Nasıl ki sermaye sınıfının dini, dili, ırkı fark etmiyorsa, nasıl ki, sözkonusu olan işçilerin sömürüsü ise hepsi de tek ses çıkartabiliyorsa, işçiler için de 1 Mayıs odur. 1 Mayıslar tüm dünyada işçilerin, emekçilerin, geçimini çalışarak sağlayanların renk, dil, din, ırk, cinsiyet ayrımı gözetmeksizin kutladığı en büyük bayramdır.

Emekçiler ne istiyor?

Yüzyılı aşkın bir zaman önce, henüz 1 Mayıs kutlamaları yeni başlar-ken, bilinçli işçiler kendi hükümetlerine seslenerek şöyle taleplerde bulundular:

Daha kısa süre çalışmak istiyoruz.

Kalıcı bir işgüvencesine sahip olmak istiyoruz. Hastalandığımız, sakatlandığımız, emekli olduğumuz zaman sağlam günlerimizdeki gibi hayatımızı devam ettirebilmek istiyoruz.

Çocuklarımıza iyi bir gelecek bırakmak istiyoruz.

Çocuklarımıza iyi ve kaliteli bir eğitim vermek istiyoruz.

Sokakta kalmak değil, kendi yaptığımız evlerden birine sahip olmak istiyoruz.

Ele güne muhtaç olmadan yaşamak, milli geliri eşit bir şekilde paylaşmak istiyoruz.

Aradan geçen yüz yıldan sonra, bugün Türkiye'ye, hatta bütün kapitalist ülkelere baktığımızda, bu taleplerin hangisinin geçersizliğinden bahsedilebilir?

Kapitalizm insanlığı öylesine sömürüyor ki, artık tüm insanlığa yetecek birikimlerin, birkaç yüz özel şirkete verildiği bir dönem içindeyiz. Böylesine acımasız bir sömürü düzeni varken, bu sistemin tüm emekçilere "kader" diye yutturulmak istendiği bir çağdayız. Geçmiş yüz yıldaki kazanımlarımızı artık unutmamız gerektiğini iddia ediyorlar.

Eskiden az çalışıp çok yemişiz güya. Hepimiz tembelmişiz güya. Emekli olanlara, hastalara, işyerinde iş kazası geçirip sakat kalanlara boşu boşuna para ödeniyormuş güya. Yeni dönemde sermayenin sınırsız kâr hırsını engelleyecek hangi düzenleme teklifi gelse, bu teklif "çağdışı" olduğu gerekçesiyle ellerinin tersiyle reddediliyor.

Zenginlerden vergi alınsın deniyor; sermaye sahiplerini ürkütmeyelim diyorlar.

Hiç olmazsa işçilerin her ay ödediği kadar bir paraya el konsun deniyor, zaten daha önce vergilerini ödemişti onlar deniyor. Ülkeler sürekli zenginleşiyor, işçilere kısıntı reva görülüyor dendiğinde, çağın gereği bu deniyor. Şirketler iflas ediyor, sahipleri zenginleşiyor, ekonominin gereği bu diyorlar.

Ama, halklar bundan sonra, 21. yüzyılda eskisi gibi yönetilemeyecekler.

Kapitalist sömürücüler ne yaparsa yapsın, işçiler, emeğiyle geçinenler, beyaz yakalı, mavi yakalı dünyanın en ücra köşesinde bile, daha fazla hak elde etmek için her gün alanlara çıkıyorlar. İşçiler, halklar sermaye sınıfından bütün bir hayatı talep etmekte ısrarcılar; almaya kararlılar. Milli gelir sürekli artarken, işçinin cebine giren paranın azalmasını, ne kadar süslenirse süslenir, hiçbir iktisatçı anlatamıyor. Bu sermaye sisteminin parıltılı yıldızlarının altında yatan sömürü çarkını kimse gizleyemiyor artık.

Her 1 Mayıs gibi 2013 1 Mayıs'ında da, emekçiler dünyayı sömürücülere dar etmeye kararlılar.

Dünyada 1 Mayıs'ın tarihçesi

* Kapitalizmin yeni geliştiği dönemlerde işçiler "gün ışığı" esasına göre çalışıyordu. Hava aydınlanınca işe başlıyor, karanlık çökmeden işi bırakıyorlardı.

* İşçilerin toplu olarak fabrika, atölye tarzı imalathanelerde çalışmaya başladıkları ilk dönemlerden beri en önemli talebi daha kısa çalışma süreleriydi.

* Avustralya işçileri, günde on sekiz yirmi saat çalışmaktan bıkmış ve "sekiz saat çalışma, sekiz saat sosyal hayat, sekiz saat dinlenme ve uyku" sloganıyla gösteriler yapmaya başlamışlardı.

* Birinci Enternasyonelin 1866 yılında Cenevre'de yapılan Kongresinde, "tüm işçiler için yasal çalışma süresi günde sekiz saati aşamaz" kararı alındı.

* Amerikan Emek Federasyonu AFL, 1884 yılında yaptığı kongrede, sekiz saatlik çalışma süresi için yığınsal mücadele yürütme kararına vardı.

* Amerika'nın her yerinde, farklı siyasal anlayışlara sahip işçiler bir araya gelerek Sekiz Saat Hareketi adıyla bir cephe kurdular.

* 1 Mayıs 1886 tarihinde, sekiz

saatlik işgünü talebini hayata geçirmek üzere başta Şikago olmak üzere ABD'nin pek çok ülkesinde grevler yapıldı, örgütlü, örgütsüz, vasıflı vasıfsız on binlerce işçi iş bıraktı.

* 4 Mayıs 1886 tarihinde Şikago Saman Pazarında yapılan gösteriye polis saldırdı. Bu sırada kim tarafından atıldığı belli olmayan bir bomba bazı polis ve işçilerin ölümüne yol açtı. Bunu bahane eden hükümet dört işçi önderini düzmece bir mahkeme sonunda idam etti.

* ABD sendikaları 1889 yılında her 1 Mayıs'ın 8 Saatlik İş Günü talebini hayata geçirmek için grev ve gösteri günü olmasını kararlaştırdılar.

* 1889 yılında Paris'te toplanan İkinci Enternasyonel 1 Mayıs'ı tüm dünyada işçilerin haklarını almak üzere grev ve eylem yapacakları gün olarak belirledi. Bu kararlar 1 Mayıs ilk kez uluslararası hâle geldi.

* Sosyalist ülkelerin tümünde hemen, kapitalist ülkelerde ise işçi sınıfının mücadelesine bağlı olarak peyderpey 1 Mayıs günü tatil olarak ilan edildi.

BRİCS liderleri Durban'da

Bir taraftan dünyanın birçok bölgesinde askerî ve ekonomik gücü bulunan ABD ve AB dünyayı şekillendirmeye devam ederken diğer taraftan bu yayılmadan rahatsız olan ve başını Asya ülkelerinin çektiği ittifaklar daha da ilerliyor. BRİCS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin, Güney Afrika Cumhuriyeti) ülkeleri ve Asya Pasifik Ekonomik İşbirliği Örgütü bu ittifaklara örnek verilebilir.

BRİCS liderleri Güney Afrika'nın

Durban şehrinde bir araya geldi. Dünyanın gelişmekte olan ekonomilerini bir araya getiren zirvenin beşincisi 26-29 Mart tarihlerinde "Ortak banka ve iş konseyleri" başlığında toplandı.

Önemli bir ekonomik güç odağı oluşturan bu ülkeler, zirvede küresel politika ve ekonomik işbirliği konularını ele aldı. Zirvede İş Konseyi kurulması kararı alınırken, ortak bir Kalkınma Bankası'nın da kurulması kararlaştırıldı.

FIFTH BRICS SUMMIT
26 - 27 MARCH 2013 DURBAN, SOUTH AFRICA

Irak'ta sendikal haklar günden güne eriyor

Emperyalist ABD, Irak'ı işgal ettiği Irak'a demokrasi götürdüğünü iddia etmişti. Ancak şimdilerde Irak'ta demokrasinin d'sini bile göremiyoruz. Bir ülkenin demokratik olup olmadığını anlamak için o ülkedeki sendikal haklara bakmak yeterli.

Sendikal hakları, işgal öncesi dönemden daha da geriye götüren ABD devşirmesi işbirlikçi Irak iktidarı işçi haklarına yönelik saldırılarını sürdürüyor.

Sendikalara saldıran Irak hükümeti, devletin sahip olduğu South Oil Company SOC adlı petrol şirketinde sendikal faaliyet yürüten Irak Petrol Sendikaları Federasyonu IFOU'nun başkanı Hasan Cuma Avad hakkında suç işlediği iddiasıyla ceza soruşturması açtı.

Dünya işçi sınıfı Irak'ta sendikal özgürlüklere yönelik bu yeni saldırıyı öfkeyle karşıladı. İfade vermek üzere 20 Mart'ta Basra Mahkemesi'ne davet edilen Hasan Cuma Avad Şubat 2013'te SOC işçilerinin katıldıkları bir grev ve gösteri eylemini örgütlenme suçlamasıyla yargılanacak.

Oysa IFOU üyesi işçiler Şubat'ta tamamen yasal bir eylem yapmışlardı. İşçilerin 2010, 2011 ve 2012'den kalma sosyal haklarının hâlâ ödenmemesi, konut hakkı,

sürekli istihdam sözleşmeleri ve şirkette yolsuzluklara son verilmesi konularında görüşme talepleri defalarca reddedilen işçiler, sonunda greve çıkmak zorunda kalmışlardı.

Hasan Cuma etkin bir sendikacı olduğu için hedef gösterildi. Duruşma 20 Mart'ta yapıldı. Dava 7 Nisan'a ertelendi.

Ülkede şirketler hiçbir şekilde sendikal haklara saygı duymuyorlar. Maalesef yasalar da işverenlerden yana. Ülkedeki sendikal yasalar bir an önce kaldırılmalı, daha özgürlükçü, işçilerin örgütlenme hakkına saygı duyan bir çalışma yasası yapılmalıdır.

Kıbrıs'ta emekçiler sokakta

Kıbrıs halkı mali kriz nedeniyle zor günler geçiriyor. Ekonomik krizle boğuşan Güney Kıbrıs iktidarı bir süre önce iflasın eşiginde olduğunu açıklamıştı. Ülkede iki büyük bankanın battığı açıklanırken bankalar 12 gün süreyle devre dışı kaldı. AB sermayesi krizin faturasını Kıbrıs halkına da çıkarmayı düşünüyor.

Yunanistan'da yaşanan krizin etkisiyle başlayan süreç Kıbrıs'ta bankacılık sisteminin çöküşünü getirmişti. AB, IMF ve Avrupa Merkez Bankası AMB troykasının mevduatlara getirdiği ek yükler, ülkeyi dar boğaza soktu. Maliye Bakanlığı yaptığı açıklamada yaşanan kriz nedeniyle mevduat hesapları üzerinde bazı kısıtlamalara gittiğini duyurdu.

Banka iflasları ve kamu borçlarının yarattığı finansal çöküşün faturası ise Kıbrıs emekçilerine çeşitli yaptırımlarla kesilmek istendi. Bu yönde hareket eden egemenler kriz nedeniyle AB ve IMF'den alınan borçları Kıbrıs emekçilerine fatura edince halk sokaklara döküldü.

Kurtarma paketi nedeniyle dayatılan kesintilere tepki gösteren halk 27 Mart günü kitlesel protesto gösterileri düzenledi.

Çin'de yönetim değişti, politika değişmedi

Çin Komünist Partisi Genel Sekreterliğine seçilen Xi Jinping, yönetimin yeniden yapılandırılması gerektiğini açıkladı. Demiryolları, sağlık, aile, gıda güvenliği, medya ve enerji alanlarında acil reformlar yapmayı planladıklarını belirten Xi Jinping, kamunun ekonomideki stratejik rolünü koruyacaklarını, ancak bürokrasiyi sınırlayacaklarını ve piyasanın önünü açacaklarını söyledi.

Çin'in yeni lideri Xi Jinping, 5 Mart'ta açılan Halk Meclisi'nde yaptığı konuşmada sosyalizm hedefinden asla vazgeçmeyeceklerini, bununla birlikte hükümet dışı güçlere ve piyasaya daha fazla etkinlik kazandırarak yönetimin daha verimli ve işler hâle getirilmesini amaçladıklarını söyledi.

Xi Jinping'in ilk açıklamaları, Çin yönetiminin sosyalist uygulamalarla kapitalist uygulamaları birleştiren karmaşık politikalarda ısrarlı olacağını gösteriyor. Ucuz emek nedeniyle birçok Batılı çokuluslu şirket Çin'e yatırım yapıyor ve Çinli işçileri amansızca sömürüyor.

Sık sık greve giderek kapitalist sömürüyü sınırlandırmaya çalışan Çin işçi sınıfı öte yandan sosyalist devrimin ekonomik, sosyal ve siyasal kazanımlarını korumaya çalışıyor. Kuşkusuz sosyalizmle kapitalizmi sonsuz kadar birleştirmek mümkün değil. Çin'in sonuçta sosyalizmi mi, kapitalizmi mi seçeceği bütün dünya halklarının geleceği açısından belirleyici bir önem taşıyor.

Ferman Mursi'nin, sokaklar halkın

Mısır'da halk sokakları bırakmıyor. Ülkede Müslüman Kardeşlerin iktidar gasbına karşı halk, iktidarın her türlü baskısına rağmen alanlara çıkıyor. Protestolar ülkenin başkenti Kahire'nin yanı sıra diğer kentlerde de devam ediyor.

İskenderiye ve Zagazig şehirlerinde halk iktidarını gasbeden Mursi taraftarları ile Mısır halkı arasında 29 Mart Cuma günü çatışma çıktı. İskenderiye'de Cuma günü sokaklarda toplanan halka Müslüman Kardeşler üyeleri taşla saldırdılar. Çatışmalar şehirde tren seferlerini durdurdu. *El Ahram* gazetesinin bildirdiğine göre çatışmalarda yaklaşık 8 kişi yaralandı.

Nil Vadisi'nde bulunan Zagazig şehrinde ise Müslüman Kardeşlerin antidemokratik politikalarını protesto eden halka polis saldırdı. Çatışmaların yoğunlaşması üzerine protestocular, bütün Mısır halkını Mursi'nin baskıcı politikalarına karşı eyleme çağırdı.

Mursi iktidarına karşı her geçen gün Mısır halkının öfkesi büyüyor. Mısır halkı gasbedilen haklarını almak için Mısır'ın her yerini eylem alanına çeviriyor.

Mısır halkı Mübarek diktatörlüğünden farkı kalmayan Mursi iktidarının bir an önce devrilmesi için mücadele ediyor.

Asya'da Rusya-Çin ittifakı

ABD emperyalizmi, elinin ulaşabildiği her yanı yakıp yıkarken Asya'da ekonomik ve jeopolitik çıkarları paralel olan Rusya ve Çin arasındaki stratejik işbirliği imzalanan yeni anlaşmalarla daha da gelişiyor.

Özellikle enerji ve savunma sanayi temelli işbirliği, birçok alanda da çıkar temelli yakınlaşmalara neden oluyor. Son dönemde sanayisi hızla gelişen Çin'in artan enerji ihtiyacının önemli bir bölümü, yapılan anlaşmalarla Rusya'dan karşılanıyor. Bu yıl içinde imzalanması planlanan anlaşmayla Rusya'nın Çin'e mevcut 15 milyon tonluk petrol ihracının ikiye katlanması bekleniyor. Yine iki ülke doğalgaz konusunda karşılaştıkları ücretlendirme sorununu da aşmak üzere. İki ülke arasındaki işbirliği

çerçevesinde Çin'in doğalgaz ihtiyacının yüzde 30'u Rusya tarafından sağlanacak.

Sıkı işbirliği alanlarından biri de savunma sanayi. 2012 yılı sonunda Rusya Çin'e 4 adet Amur-1650 denizaltı sattı. Bu yılın başında yapılan anlaşma çerçevesinde de Rusya Çin'e Sukhoi-35 uzun menzilli hücum uçakları veriyor. İki ülke arasında ideolojik ayrılıklardan dolayı 1950'lerde süren gerilim 1980'lerde normalleşmişti. Bugün ise Rusya, Çin'e gelişmiş silahlar satıyor.

İki ülke arasındaki stratejik işbirliği ABD'nin Asya'da ve Afrika'da çeşitli ülkelere müdahalesi ile daha da yoğunlaşıyor. ABD'nin iki ülke çevresindeki bölgelere müdahalesi Kremlin ve Beijing'i birbirine yaklaştırıyor.

Suriye halkı direniyor

Emperyalistler ve işbirlikçilerinin Suriye'ye yönelik saldırıları devam ediyor. Suriye'yi sıkıştırırmayı planlayan emperyalistler, işbirlikçi çapulcularını Suriye halkının üzerine saldırtıyor, ülkeyi kan gölüne çeviriyor. Genç, yaşlı, kadın, erkek demeden Suriye halkını katlediyorlar.

Çapulcular bu sefer de ülkenin en önemli eğitim ve kültür merkezi Şam Üniversitesi'ne saldırdılar. 27 Mart günü başkentteki Şam Üniversitesi'ne havan toplarıyla düzenlenen saldırıda 12 öğrenci yaşamını yitirdi. Onlarca öğrenci de yaralandı. Mühendislik ve Mimarlık fakültelerini hedef alan saldırıyla emperyalistler ve taşeronları ülke gençliğini ve geleceğini kana bulama vahşiliklerini sürdürdü.

Suriye'yi gericiliğin kucagında işbirlikçiliğe teslim etmek isteyen emperyalizm, 15 Ocak'ta Halep Üniversitesi yurtlarına da kanlı saldırılar düzenlemişti. O saldı-

rılarda da onlarca kişi yaşamını yitirmişti.

Emperyalistlerin ve taşeronlarının tüm kanlı planlarına rağmen Suriye halkının direnişi devam ediyor. Suriye halkına karşı acımasızca sürdürülen bu saldırılar halkların kardeşliği ve mücadelesiyle boşa çıkartılacaktır. Emperyalizm eninde sonunda yenilecektir. Bu süreçte bize düşen Suriye halkları ile dayanışmamızı daha da yükseltmektir.

ABD'nin Kore provokasyonu

ABD nerede kendi emperyalist çıkarlarına ters düşen bir hükümet ya da yönetim varsa devirmeye çalışıyor. Hele ki bu yönetimler ilerici, demokrat ve işçiden emekçiden yana ise "su uyur düşman uyumaz" misali gecesini gündüzüne katarak yayılmacı ve saldırgan planlar yapıyor.

İşte bu planlardan birisini de geçen sayımızda da değindiğimiz Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne yönelik yapıyor. Dünyanın en büyük eşkiyası ABD yönetimi Kore'yi dünya halklarının gözünde sanki silahlanmadan ve saldırganlıktan başka hiçbir şey düşünmeyen bir ülke gibi göstermeye çalışıyor.

ABD sanki Afganistan'a bomba yağdıran, Irak'ı bölen, Libya'yı işgal eden, Suriye'ye müdahale etmeye hazırlanan kendisi değilmiş gibi davranıyor. Sanki dünyadaki

toplam silahlanma harcamalarının yarısını kendisi yapmıyormuş gibi elinde tuttuğu medya tekelleri ile halktan yana ilerici yönetimlere kara çalmaya çalışıyor.

Emperyalist ABD yönetimi 22 Mart'ta Güney Koreli işbirlikçileri ile Kore yarımadasında olası bir savaş provokasyonuna karşı bir ortak bildiri imzaladı. Aslında ABD'nin işbirlikçi Güney Kore hükümeti ile imzaladığı bu bildirinin kendisi bir provokasyondur. Dünyanın en büyük savaş tüccarı, sadece provokasyon yaratıcı değil, doğrudan savaş çıkarıcı ve işgal edeni ABD hükümetinin bu hamlesi akli başında insanlara elbette ki gülünç gelmektedir. Demokratik Kore hükümetinin kendi halkını savunma girişimlerini kısırtıcılık sayan ABD yönetimi dönüp kendine bakmalıdır.

Memur Yasası'nın geleceği

belirsiz (mi?)

Bir süredir 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun değişeceği konusunda sinyaller veriliyor. Emekçilerin penceresinden iş güvencesinin ortadan kaldırılacağı kaygısı, hükümet penceresinden ise neoliberal politikaların istikrarlı biçimde sürdürülmeye devam edilmesi çabası göze çarpıyor. Söylentiler arasında, memura üç yılda bir rotasyon uygulaması, performansa göre ücret, hükümetlerin kendi kadrolarıyla çalışabilmeleri için 'sözleşmeli' model, esnek çalışma, verimsiz çalışanların işten çıkarılmalarının önünün açılması gibi konular var.

Bakan Çelik, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda bir değişiklik düşündüklerini belirterek, "657 ile ilgili bir düzenleme, çalışma içerisindeyiz. Taslak çalışmalarımız var" dedi.

Konuyla ilgili en çok tepki çeken ise 3 yılda bir rotasyon konusu oldu. Burada amacın kamu hizmetlerinin ülkenin her bir yanına eşit olarak dağıtılması olduğu söyleniyor, ancak çalışanlar buna tepkili. Bu söylentiler başlar başlamaz <http://rotasyonahayir.wordpress.com/> adlı web adresinde rotasyona karşı kampanya başlatıldı ve insanlar tepkilerini sosyal medyada dile getiriyor. Ülkenin her bir yanına eşit kamu hizmeti sunmanın tek alternatifi rotasyon değil, daha fazla istihdam yaratmak ve çalışma koşullarını çalışanların ve hizmet alanların hayatlarını kolaylaştıracak biçimde düzenlemektir.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, Türkiye Tuğla ve Kiremit Zirvesi'nin açılışında yaptığı konuşmada 657 sayılı yasa ile ilgili olarak "... 657 sayılı Kanun da bize uymuyor. Devlet memuru oluyor birisi, ondan sonra yat, uzan, para kazan, böyle bir şey yok. Çalışan, üreten, faydalı olan öne geçecek, ikili ilişkilerle nabız tutanlar değil. Kim üretiyorsa kim başarılıysa kim faydalıysa onlar öne geçecek. Ama siyasi kulislere nabız tutarak öne geçenlere imkân vermemek lazım. Tarafsız, adil, üretken bir yapıyı kazanmamız lazım." Diğer taraftan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik "Şimdi siz kamu çalışanısınız diyelim ve nasıl olsa devlete kapağı attık anlayışındasınız. 25 yılınız da garanti olduğu için suya sabuna hiç dokunmadan idare edelim düşüncesindediniz. Dünyanın neresinde üretmeyen bir insanı çalıştırırlar? Ha devlette çalıştırılmıyorlar. Oysa ki biz devleti batırmak için değil, var etmek için varız. Biz verimliliği esas alan sistemin çalışmasını yapıyoruz. 3 milyon memurdan daha fazla verim almanın yollarını arayacağız. Hani çok maaş istiyoruz veya maaş az diyoruz ya. İşte öyle bir sistem getireceğiz ki çok üretene çok maaş, üretmeyene de düşük maaş istiyoruz" diyebiliyor. Bu vatandaşına, kamu çalışanına karşı 'güvensizlik' nereden geliyor? Acaba bunca zaman neler yanlış yapıldı da çalışmadan maaş alan bir kamu çalışanı kitlesi yaratıldı? Çalışmayan bir kitle mi var kamuda? Bu sorular üzerine düşünmek gerek.

Devletin asli görevlerinden biri, istihdam alanları yaratarak insanları üretim sürecine dahil etmek, dahil edemediği insanlar için sosyal politikalar üretmek sosyal sorunları çözmektir. Sosyal devlet, şirketler gibi 'maksimum kâr' yapmak pahasına insanları iliğine kadar sömürmek için değil, insanların hayatlarını kolaylaştırmak ve ihtiyaçları karşılamak için vardır. Tabii bu "Sosyal Devlet" için geçerlidir. Burada sormak lazım; Türkiye sosyal bir devlet değil miydi? Eğer bu yasa söylenildiği gibi vatandaşını koruyan, kollayan bir yasa olmaz ve emekçilerin varolan hakları kan kaybederse bir kez daha göreceğiz ki, Türkiye sosyal bir devlet değil.

Değişecek olan yasaya ilişkin öngörüler var, ancak henüz netlik yok. İlerleyen süreçte hep birlikte neler olacağını göreceğiz. Kamu çalışanlarının bu konuda yakın takipçi olmaları, kendilerini doğrudan ilgilendiren bu sürece müdahil olmaları hak kaybı yaşamamaları açısından oldukça önemli.

nurdan aktas

Kadınlar 8 Mart'ta alanlardaydı!

Mücadele ayı olan Mart'ta, Kadınlar alanlardaydı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle başta İstanbul, Ankara ve İzmir'de olmak üzere birçok ilde çeşitli eylemler düzenlendi. Direnişler ziyaret edildi, stand açılıp bildiri dağıtıldı, basın açıklamaları yapıldı, seminerler, paneller düzenlendi.

İstanbul'da 8 Mart günü THY ve İSMACO işyerlerinde sendikal mücadele yürüten kadın direnişçiler ziyaret edildi. Aynı gün Ankara'da Kadınlar tacize, tecavüze, erkek egemen kapitalist sisteme, kadın katliamlarına karşı özgürlük ve barış için sokaktaydı.

İzmir'de 9 Mart günü "cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "devlet elini bedenimden çek" sloganlarıyla Basmane'den Konak meydanına yüründü.

İstanbul'da aynı gün "1. Kadın Emegi Çalıştayı" AKP tarafından gündeme getirilen kadınlara esnek istihdam koşullarını çok boyutlu olarak ele aldı.

İstanbul'da 8 Mart Kadın Platformu'nun 10 Mart'ta Kadıköy'de düzenlediği mitingde öne çıkan dövizler şunlardı: "Sınıfsız, sınırsız, sömürsüz, insanca bir yaşam istiyoruz!", "Trans kadınlara şiddete son!", "Parasız, sağlıklı, güvenli kürtaj hakkı!"

Güvencesiz değil, sendikal işler için haydi kadınlar dayanışmaya

23 Mart'ta 'Kuralsız Güvencesiz Çalışmaya Hayır, Taşeron İşçiliğine Son' başlığını taşıyan ve Lüleburgaz'da yapılan mitingde Sendikal Güçbirliği Platformu Kadın Koordinasyonu da kendi pankartıyla katıldı.

Mitingde Neslihan Taşoluk Nakaş SGBP Kadın Koordinasyonu adına bir konuşma yaptı. Nakaş, Başbakanın 8 Mart açıklamasında 'analar başımızın tacıdır' sözünü hatırlatarak, "Biz esnek çalışma saatleriyle anelliği rahatlatacak çalışma hazırlıyoruz" diye konuştuğunu belirtti. Yine benzer şekilde, Fatma Şahin'in de bir yandan "aile değerlerini ve doğurganlık hızını" önemsediklerini, ama aynı zamanda "kadının potansiyelini ekonomide kullanmasını" önemsediklerini söylediğini vurguladı.

Nakaş, bununla "temel göreviniz anelik ve ev kadınlığı, biz de sizlere

bu görevi aksatmayacak işler temin edeceğiz diyor özet olarak" diye konuştu. Nakaş, "yani bizlere 'bayanlar önden' diyorlar" diye vurgulayarak "bu sahte nezaketin ne anlama geldiğini biliyor ve asla kabul etmiyoruz" diye konuştu.

Patronların yarı zamanlı, eğreti işler ve esnek mesaili işler konusunda kadın işgücüne başvurarak üretimi esnekleştirdiklerini belirten Nakaş, "esnek çalışma kadınlar açısından, düşük ücret, sosyal güvenlik hizmetlerinden yararlanamama, geç emeklilik veya hiç emekli olamama anlamına geliyor" diye konuştu.

Nakaş'ın konuşması sırasında SGBP kadın koordinasyonu kortejinde yer alan kadınlar sık sık "güvenceli iş, şiddetsiz bir yaşam istiyoruz" sloganını attılar.

Türk-İşe de seslenerek, "8 Mart'larda 'kadınlar esnek çalışıyorlar, ev işlerini de onlar yapıyorlar' demekle, kadın politikası olmaz. Kadın işçileri toplumsal cinsiyet temelli ezilme pratiğine sahip işçiler olarak tanımlamanız, onların farklı çıkarları olduğunu kabul etmeniz, bunun üzerinden politika üretmeniz ve bu politikaları hayata geçirecek kadın yapıları oluşturmanız gerekiyor" dedi.

Nakaş, son olarak "Esnek değil düzenli, güvencesiz değil sendikal işler için haydi kadınlar, kadın dostu sendikalara, haydi kadınlar dayanışmaya" çağrısında bulundu.

Müşterilerine güler yüzü eksik etmeyenler, üretim yapan işçileri işten atıyor

Ermeneigildo Zegna markasına üretim yapan İSMACO tekstil fabrikasında çalışan üçü kadın dört işçi Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkartıldı. İşten çıkarılan işçiler, Tuzla Serbest Sanayi Bölgesi'nde 112 gündür direnişler. Yeni Dünya gazetesi olarak, İSMACO'dan işten çıkarılanlardan Münevver Kızıl ile işten atılma süreci ve direnişleri üzerine konuştuk.

yenidünya: Kendinizi tanıtır mısınız?

Münevver Kızıl: 2008'den beri İSMACO'da çalışıyorum. 8 Ocak 2013'de iş sözleşmem tek taraflı olarak feshedildi. 18 Aralık 2012'den beri sendika üyesiyim. Ama çalıştığım süre içerisinde sendikal faaliyetleri daha rahat yürütebilmek için bu bilgiyi açıklamadık. Tabii patron ve şefler bunun farkına varınca benimle ilgili sinsi politikaları uygulamakta geri kalmadılar.

yenidünya: Kısaca süreci özetleyebilir misiniz? Neden işten atıldınız?

Münevver Kızıl: Bizler Ermeneigildo Zegna markasına üretim yapan İSMACO tekstil işçileriyiz. Deri-İş sendikasına üye olduğumuz için dört arkadaş işten atıldık. Asıl işten atılma nedenimiz, sendikal faaliyet yürütüyor olmak. Fakat bizi performans düşüklüğü bahanesiyle işten attılar. Beni de böyle bir durum yokken, iş arkadaşıma hakaret etmek, kişileri zorla sendikaya üye yapmak, patronun iyi niyetini suistimal etmek, yani iş kanununa göre 29. maddeden dolayı çıkardılar. 112 gündür direnişimizi Tuzla Serbest Sanayi Bölgesi'nde direniş çadırında sürdürüyoruz. Şu anda çalıştığımız işyerinde sendika yok. Yurt dışında aynı işyeri sendikalı görünüyor.

Patron ve yöneticiler işçilere, 'Biz sendika istemiyoruz' adı altında imzalar attırdılar. Bu anlamda ciddi bir baskı var. Patron tarafından; yoğun olarak ve sürekli; 'Biz sendika istemiyoruz, sendika girerse burayı kapatırız' deniliyor. 2006-2007'de bir sendika çalışması yapılmış, fakat bir sonuç vermemiş. Direnişimiz serbest bölgede yaşanan ilk direniştir.

yenidünya: Peki 2006-2007 sürecinden bu zamana kadar herhangi bir direniş olmadı mı?

Münevver Kızıl: Kesinlikle olmadı, sadece bizim işyerimizde değil. Serbest bölgede de ilk defa oluyor. Bu doğrultuda bu direniş patronlar için

şok edici bir durum, çünkü beklemiyorlardı. Bize bunları işten attık, susarlar, sessizce giderler mantığıyla yaklaştılar. Çalıştığım süre içerisinde de gördüm ki, insanlar hep sindirildi, bastırıldı.

yenidünya: Üretim yaptığınız firmanın 500 Euroya gömlekler sattığı gibi duyular aldık, doğru mu?

Münevver Kızıl: Ermeneigildo Zegna, gömlek üreten bir tekstil fabrikası. Bu firma dünyanın her yerinde var. Firmanın işyerinde özel bir bölüm var, kişiye özel üretim yapıyor. Hem kendi markasının üretimini yapıyor, aynı zamanda dünyanın en lüks markası olan Gucci'ye de hizmet veriyor. Çok ünlü iş adamlarına, devlet adamlarına üretim yapıyor. Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül'e de özel gömlekler üretmiştik. Bizim ürettiğimiz mallar yurt dışında 300-1500 Euro arasında satılıyor. Bir gömleği 500 Euro'ya satarken, üretim yapan işçilerin maaşını ise 380 Euro'ya kadar düşüren bir firma. Müşterilerine güler yüzü eksik etmezken, üretim yapan işçileri işten atabilen bir firma. Ayrıca Zegna markasının, lüks ürünleri mağazaları süslerken, işçileri yıllarca asgari ücretle çalıştırabilen bir firma.

yenidünya: Peki Deri-İş'te örgütlüsünüz, sizin dışınızda şu an İSMACO'da kaç kişi sendikalı?

Münevver Kızıl: Şu an çalışan, sendikalı kaç tane işçi var tam sayı veremem. Fakat şöyle bir durum söz konusu; ben çalışırken 12 üyemiz patronun çeşitli vaatleriyle üyeliklerinden vazgeçtiler. Tehditlerle, kimine de çeşitli politikalar yürüterek, 'oğlunu, kızını, yeğenini işe alırsın' gibi çeşitli vaatler sunarak, sendika üyeliklerinden vazgeçirdiler. Sendikalı oldukları tespit edilen bu kişiler çalışma saatleri içinde şirkete ait özel araçlarla alınıp sendikaya götürülerek üyelikleri feshettirildi. Tabii ki arkadaşların sendika üyeliklerinin alınması içerideki havayı ister istemez etkiledi. Fakat sendika üyeliklerinin alınmasına rağmen pes etmedik, etmiyoruz ve etmeyeceğiz. Yolumuza, direnişimize devam ediyoruz. Patron bir yandan işyerlerini kapatmaktan bahsederken, bir yandan sürekli olarak büyümeye gidiyor. Yani işçiler İSMACO'nun bu politikalarına kanmamalı.

yenidünya: Çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz, ağır mı?

Münevver Kızıl: Sendikada örgütlü olmadan önce bir buçuk sene mobbing (sistemik psikolojik şiddet ve yıldırma) mağduru oldum. Mobbing sabahları şefin kimsenin duymayacağı şekilde söylediği günaydınlarla başladı. Henüz 4-5 aylık işçiydim. Bu durumdan rahatsız oldum ve tepkimi gösterdim. Eğer günaydın denilecekse özel bir günaydın istemediğimi, günaydınların bütün işçilere söylenmesini istedim. Fakat şef tepki görünce; 'sen kendini ne zannediyorsun, insan yerine koyuyoruz günaydın diyoruz, sana da yaranılmıyor' diyerek kendini haklı çıkarmaya çalıştı. Sürekli hakkımda iş yapmadığıma, hatalı yaptığıma, emirlere uymadığıma dair tutanaklar tutulmaya başlandı. Tüm suçlamaları redderek, işimi düzgün yaptığımı anlatmaya çalıştım. En kötüsü de işçilerin arasında bu durum nasıl algılanır, rezil olma korkusu biz kadınların bu tür tacizleri sessizce yaşamamıza neden oluyor. Son olarak, iş alanımı değiştirmelerini söyledim, iki ay sonra yerimi değiştirdiler. Fakat burada da 5-6 kişinin mobbingine maruz kaldım.

yenidünya: Peki, genel olarak şefler erkek, çalışanlar da kadınlar mı?

Münevver Kızıl: Evet, öyle. Bir kadın şefin dışında geri kalan tüm şefler erkekti. Yani ben eski iş alanımdan mobbing sebebiyle ayrılmışken, burada da farklı olmadı. Yaptığım işlerin üzerinde sürekli hatalar arandı, çalıştığım makinanın arızalı olduğu dönemde bile makinaya bakılmadı. Beni sürekli problemlerle bir işçi olarak lanse ettiler. Diğer işçilere de 'onun psikolojik sorunları var, onunla konuşmayın, sizin de iş akdinizi feshederiz' diyerek, baskıda bulundular. Kısacası yalnızlaştırıldım. Yani, ciddi bir mobbing uygulandı.

yenidünya: İşe iadeniz dışında çalışma koşullarınıza, mobbing ve benzeri sorunlarınıza karşı talepleriniz neler?

Münevver Kızıl: Öncelikle sendikalı çalışmak istiyoruz. İş güvenliğimizin ve iş güvencemizin olduğu bir işyeri istiyoruz. Serbest bölgede yaklaşık 100 bin işçi, İSMACO'da ise 400 kişi çalışıyor. Fakat bir tane dahi kreş yok. Kreşlerin açılmasını istiyoruz. Eşit işe, eşit ücret istiyoruz. İnsanca yaşayabilmenin koşullarının yaratılması için sıkıntılarımızın giderilmesini istiyoruz.

Herkes eşit davranılması istiyoruz. Herkesin işyerinde emeğiyle ekme-

ğini kazanmak için çalıştığını, kimsenin birilerinin metresi olmasına, birilerine yalakalık yapmasına hiçbir şekilde gerek olmadığını hatırlatmak istiyoruz. İşçilerin sosyal haklarına kavuşmak için kimsenin yapmayı istemediği şeylere zorlanmamasını istiyoruz Cinsiyet ayrımı olmasını istemiyoruz.

yenidünya: Genel olarak hep kadınların çalıştığı bir işyeri, işten atılanlar da genelde kadın işçiler. Bu doğrultuda var olan kadın hareketlerinden beklentileriniz neler?

Münevver Kızıl: Sembolik olarak ziyaret etmekle kalınmamalı. Haberlerimizi sık sık yayınlamalarını, bizim ulaşamayacağımız kanallarla mücadelemizi daha çok duyurmalarını bekliyoruz. Basında kendimizi yakmadan, bir yerlere zincirlemeden yer almak, sesimizi duyurmak istiyoruz.

Uluslararası sendikaların (industrial) bizim için düzenlediği imza kampanyası var. Kampanyanın internet üzerinden yaygınlaştırılması çok önemli. Bu kampanya 'İSMACO işçisi için bir mektup da sen gönder' sloganıyla başlatıldı ve bu kampanyaya destek olunmasını istiyoruz.

yenidünya: Son olarak işçilere çağrınız nedir, neler söylemek istersiniz?

Münevver Kızıl: Bizim işçilere en önemli çağrımız; direnişteki arkadaşlarına destek olmalarıdır. Sendikalı olma haklarının önünde bir yasak olmadığını, üye olmanın yasa dışı olmadığını fark etmeleri ve haklarına sahip çıkarak, patron tarafından sendikalılara yönelik yapılan karalamalara hiçbir şekilde itibar etmemeleridir.

Ayrıca, sendikalaşma mücadelemizden sonra çalışma koşullarında iyileştirmeler oldu. Üç sene hiç zam yapılmamıştı, sembolik de olsa zam yaptılar, ben ve önceki atılan üç arkadaşımızdan sonra, sus payı olarak yüzde altmış ikramiye verildi. Belki de en önemlisi bizim direnişimize kadar bir işçi temsilcisi yoktu, on kişilik bir işçi temsilci kurulu seçildi, ayda bir toplantı yapılmaya başlandı. Toplantılarda işçilerin sorunları patrona iletilerek bu sorunlara çözüm arandı. Yani mücadeleyle kazanımlarımız olabiliyor, olacaktır da. Bu yüzden de emeğimizi büyütme, geleceğimizi güvence altına almak için mücadele etmekten ve direnmekten başka çaremiz yok. Herkesi direnişimizi sahiplenmeye çağırıyoruz.

**söyleşi: pınar altuntaş
fotoğraf: hazal öztaman**

Emek'in "kepçe" ve "kelepçe"yle imtihanı

İstanbul'un kültür simgelerinden Tarihî Emek Sineması'na sahip çıkmak isteyen binlerce kişi "Emek'e sokaktan girilir kepçeyle girilmez" dedi. AKP'nin yanıtı sanatseverleri kelepçeleyip gözaltına almak oldu.

Emek Bizim, İstanbul Bizim İniyatifi 7 Nisan Pazar günü Tarihî Emek Sineması'nın yıkılması girişimine karşı oldukça geniş katılımlı bir eylem düzenledi. Çok sayıda oyuncunun da destek verdiği eyle-

"Emek Sineması'nın alışveriş merkezine çevrilmesi, kentsel dönüşüm ayrı düşünülemez. İstanbul halkının yaşadıkları şehirle ilgili tüm söz hakkını gasbetmeye çalışan dönüşümün vardığı nokta, bu sert müdahale oldu.

Fakat mahallelerimiz, evlerimiz ve Emek Sineması bizimdir, halka aittir. Yasaklı 1 Mayıs'ın kutlandığı, kuşaklara ev sahipliği yapan Emek Sineması sermayeye teslim edilemez" denildi.

Öte yandan *yenidünya* olarak ulaştığımız platform sözcülerinden Avukat Can Atalay yaşanan sürece ilişkin olarak muhabirimize "Emek Sineması mücadelesi kent mekânında sürdürülen sınıf mücadelelerinin bir simgesi olabildiği için de önemlidir" değerlendirmesinde bulundu.

me İstanbul polisinin yanıtı ise çok sert oldu.

Geçen hafta binaya giren eylemciler Emek Sineması'nın viraneye çevrildiğini gözlemlemişti. 7 Nisan'daki eylemde ise, sinema sanatçıları Emek Sineması'nın bulunduğu sokağa girmek ve binanın durumunu yakından görmek istediler. Sokağın girişinde polis barikatıyla karşılaşan eylemciler barikatın açılmasını talep ettiler.

Sanatseverler yerine sermayeyi korumayı seçen polis, barikatı açmadığı gibi kitleyi kimyasal gaz ve tazyikli suyla dağıtmaya çalıştı. Polis saldırısı sonucunda İstiklal, savaş alanına döndü.

Emek Bizim İstanbul Bizim İniyatifi bileşenleri yaşananlar üzerine gece saat 22.00 civarında İstiklal Caddesi'nde buluşarak bir açıklama yaptı. Emek Sineması'nın alışveriş merkezine çevrilmesiyle kentsel dönüşüm ve yerinden edilmeler arasındaki ilişkiye değinilen açıklamada şu ifadeler yer aldı.

32. kez "merhaba"

1981'ten bu yana düzenlenen İstanbul Film Festivali bu yıl 32. kez sinema severlerle buluştu. 30 Mart günü başlayan festival kapsamında bu yıl 200'ün üzerinde film gösteriliyor.

Ayrıca Costa Gavras, Marco Bechis, Stephen Dorff gibi sinemacıların söyleşileri ve atölye çalışmaları da festival süresince takip edilebilecek.

Gerek jürileri, gerekse sponsorları ile yıllardır çeşitli tartışmaların odağında olan festival her şeye rağmen ülkedeki en kapsamlı ve önemli sinema etkinliği olmaya devam ediyor. Festival 14 Nisan'a kadar devam edecek.

Irak Savaşı'nın 10. yılında "Bizi rahat bırakın!"

Irak Savaşı ve sonrasında patlayan bombaların yaraladığı Iraklıların portreleri ve hikâyelerinden oluşan "Bizi Rahat Bırakın!" isimli fotoğraf sergisi Türkiye'de 22 farklı ilde ve İngiltere, Hindistan, İsveç ile KKTC'de, toplam 31 mekânda açıldı. "Savaşa Hayır-Barışa Evet" çağrısını içeren sergi, dünyada aynı zaman diliminde birçok farklı noktada açılan en büyük fotoğraf sergisi olma özelliği ile bir ilki yarattı.

Sergi, fotoğraf sanatçısı Niko Guido'nun, Ürdün'ün başkenti Amman'da bir hastanede çektiği, Irak Savaşı ve sonrasında, patlayan bombalardan yaralanıp plastik cerrahi ameliyatları geçirmiş, hâlen hastanenin konukevinde kalan öğretmen, akademisyen, öğrenci 12 kadın, 12 erkek Iraklı'nın portrelerinden oluşturuldu. Fotoğrafları çekilen her Iraklı'nın 5 dakikalık ses kaydının da alındığı serginin ses kayıtlarını, Iraklı savaş karşıtı tiyatro sanatçıları seslendirdi. Bu kayıtlarda, yaralı sivil Iraklılar kendilerini tanıtır, bombadan önce nasıl bir hayatlarının olduğunu ve bomba sonrası hayatlarının nasıl değiştiğini anlatıyor. Sergide yer alan portrelerin duygu yüklü öykülerinin anlatıldığı kısa filmi ise Türk Tiyatrosu'nun ünlü sanatçıları seslendirdi.

Iraklılar Guido'nun fotoğraflarıyla sesleniyor

Guido, çektiği fotoğraflarla "Biz sizin modern yaşantınızı, son model arabalarınızı istemiyoruz, bizi rahat bırakın, biz mutluyduk, nereden geldiniz, hayatımızı mahvettiniz" diyen Iraklıların isyanının dili oluyor.

Niko Guido çektiği fotoğraflarla emperyalistlerin unutturmaya çalıştığı insanlara mikrofon tutuyor, bu insanların hikâyelerini, duygularını, hayallerini bizlere aktarıyor.

Guido "Amman'a gidince şu soru ile yüzleşmem gerektiğini gördüm; ben sadece belgeleyen ve yansıtan bir fotoğrafçı mıyım, yoksa söylemek istediğim başka şeyler de mi var? Irak savaşı bir sembol; sömürü düzeninin evriminin en önemli dönüm noktalarından... Birçok

başka savaşın da başlama nedenlerinden birisi. Şu an milyarlarca insan, sayıları binlerle ifade edilecek bir azınlık için çalışıyor. "Bu düzen değişir mi, değişmez mi bilemiyorum ama ben en azından kendi adıma bir şeyler söylemek istiyorum" diyerek devam ediyor anları karelemeye.

Niko Guido kimdir?

1966 yılında İstanbul'da doğan Guido, Galatasaray Lisesi'ni ve Boğaziçi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'ni bitirdi. Bir dönem Fransa'da yaşayan sanatçı, 1998'de İzmir'e yerleşerek fotoğrafçılığı meslek edindi. Kısa sürede "Protest Nü" alanında önce Türkiye'nin, ardından dünyanın dikkatini üzerine çeken Guido, doğa ve tarih katliamlarına dikkat çeken çalışmalar yaptı. Sanatçı Protest Nü'den deyim yerindeyse protest fotoğrafa yöneldi.

Paralı eğitimin sonucu: elde var sıfır!

2013 YGS sonuçları açıklandı. Yaklaşık 61 bin 36 öğrencinin "sıfır" puan aldığı ortaya çıktı. Peki bu "0" kimin?

Bu yıl toplam 1 milyon 804 bin 891 öğrencinin girdiği YGS sonuçları 9 gün gibi rekor sayılabilecek bir sürede açıklandı. Her yıl olduğu gibi bu yıl da çok sayıda öğrenci elemeci mantık önünde başarısız oldu.

Sonuçların en dikkat çekici yanıysa 61 bin 36 öğrencinin sıfır puan almasıydı. Yani bir başka deyişle bu kadar çok sayıda öğrenci tek bir soruya bile doğru yanıt verememişti. ÖSYM başkanı Ali Demir sınav sonuçlarını değerlendirirken elbette bu trajik duruma bir açıklama getiremedi.

Piyasanın insafına terk edilmiş bir gençlik

Eğitim sisteminin ve milyonlarca gencin geleceğinin başından sonuna kadar piyasanın insafına terk edildi-

ği; milyonlarca öğrencinin dersane kısıncasına hapsedildiği bir ülkede elbette başarı elde etmek sadece çaba ve çalışmayla olmuyor, olamıyor. Her yıl değişen sınav yönetmelikleri ve test tekniklerine bir de mevcut eğitim kurumlarının ve müfredatın yetersizlikleri eklenince emekçi çocukları için sonuç kaçınılmaz oluyor.

İşte her yıl binlerce "sıfırcı" üretmekten başka bir işe yaramayan bu çarpık tablo karşısında "elemeci sınavlara son" diyen ilerici öğrencilerin bu talebinin ne kadar haklı ve anlamlı olduğu 2013 YGS sonuçlarıyla bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

Yemeklere zam, öğrenciyi ayağa kaldırdı

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde yemekhane ücretlerine yapılan son zam, öğrencileri isyan ettirdi.

Geçen ay içinde üniversite yemekhanesindeki yemek fiyatlarının arttırılmasına karşı öğrenciler önce boykot kararı aldılar. Ancak daha boykot kararını ilan ettikleri sırada üniversitenin özel güvenlik birimi elemanlarının saldırısına uğradılar. Çıkan arbedede 5 öğrenci gözaltına alındı.

Ancak verilen "gözdağı" öğrencilerin haklı taleplerini bastırmaya yetmedi.

14 Mart 2013 günü yüzlerce öğrenci yemekhane zamlarını protesto etmek için kitlesel bir eylem gerçekleştirdi. Meşelik Kampüsü'ndeki eylemde Üniversite Rektörü de yaşananlara sessiz kaldığı için istifaya davet edildi. Öğrenciler yemekhane zamları geri alınana kadar taleplerinden vazgeçmeyeceklerini tekrarladılar.

Cebeci'de Newroz'da "savaş rüzgârı" esti

Hükümet'in barış rüzgârlarından bahsettiği günlerde Cebeci'de Newroz kutlaması için buluşan öğrencilere Özel Güvenlikçiler bıçaklarla saldırdı, yetmedi Polis TOMA'lı müdahalede bulundu.

20 Mart günü Newroz kutlaması için Cebeci Kampüsü'nde bir araya gelen Ankara Üniversitesi öğrencilerine, Özel Güvenlikçiler bıçaklı saldırıda bulundu.

Saldırıda bir öğrenci yaralandı. Bu

gözü dönmüş saldırıya karşı öğrenciler kararlı durunca ÖGB'ler geri adım atmak zorunda kaldı. Bu sırada polis TOMA ismi verilen araçlarıyla kampüs içerisine girdi ve öğrencilerin üzerinde yoğun şekilde gaz yağdırdı. Polisin attığı gaz bombaları sonucunda da bir öğrenci kafasından yaralandı.

Newroz'da yaşananlar bunlarla da sınırlı kalmadı. Polis olaylarda yaralanan öğrencilerin ambulansla hastaneye gitmesini de engellemeye çalıştı. Buna rağmen öğretim üyeleri kendi araçlarıyla öğrencileri hastaneye taşıdılar. Newroz'da Ankara'nın göbeğinde yaşanan bu gözü dönmüş saldırı hükümetin estirdiği "barış rüzgârının" ömrü hakkında da şimdiden bir fikir verecek cinstendi.

Öğrencilerin açlık eşiği üzerine

anıl ozan gökbakar

Geçen günlerde Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü yemekhanesinde öğrenciler yeni bir eylem süreci başlattılar. Okul yönetiminin ihalesini alan şirket bir öğün yemek için 1,5 lira ödeyen öğrencilerden artık 1,75 lira istiyordu. Bu durum Anadolu'nun dört bir yanından binbir maddi zorlukla okumak için başkente gelen öğrencilerin ay sonunu getirebilme şansını daha da zora sokuyordu. Sonuç olarak öğrenciler, kendi aralarında işçilerin patronlara karşı sergilediği dayanışma örneklerine benzer bir girişimde bulunarak, kendi yemeklerini kendileri temin etme yolunu seçtiler. Ancak üniversite yönetimi ve YÖK bu girişime özel güvenliğiyle, yönetmelikle riyle engel olmaya çalıştı.

Buğday çorbasını bile bulamayanlar var!

Öğrenciler sadece kendilerini düşünmüyorlar. Aynı zamanda taşeron şirket patronlarına peşkeş çekilen kantin ve yemekhane ihalelerinin kurbanı olan yemekhane işçilerinin de üniversite kadrosuna alınarak sosyal haklarına ve güvencelerine kavuşmaları için mücadele ediyorlar. Bütün bunlar olurken bizim "Cin Ali" yeni bir hamle yaptı ve 1915 Çanakkale Savaşı'nın yıldönümünü fırsat bilerek 18 Mart'ta bütün üniversitelerde, Osmanlı askerlerinin yediği yemeklerden bir menü hazırlanmasını salık verdi. Menüde üzüm hoşafı ve buğday çorbası vardı.

Öte yandan ne zaman, hangi oylarla seçildiği bile belli olmayan, YÖK ve AKP kodamanı sözde öğrenci konseyi hemen devreye girerek günün anlam ve önemini belirten afişlerle okul panolarını donattı. Böylece yarı aç hâlde derslere giren öğrencilerin, dedelerinin koşullarını anımsayarak "hadlerini bilmeleri" temenni edildi.

İnsanın ister istemez aklına Türkiye Öğrenci Konseyi Başkanı Nihat Buğra Ağaoğlu'nun akşamları yemekte neler yiyor olabileceği sorusu geliyor. Jaguar marka arabası olan "öğrenci" sıfatlı bir insanın, akşam yemeği menüsünde şüphesiz, en az bir çeşit et yemeği, zengin içerikli bir salata mutlaka vardır. Öğrenci konseyi başkanının yemek listesinin, her gün makarna ve yumurta yiyen, bazı zamanlar bunları bile bulamayan, midesi küçülmüş dev bir öğrenci topluluğunun hayal gücünü zorlayabileceğini düşünmek herhâlde abartı olmaz.

Resmin bütünü kavrandığında, korkunç eşitsizliklerin öğrenciler nezdinde de, böylesine göz önünde olduğu ülkemizde, uzaya gerçekten "yüzde yüz yerli" bir uydu gönderdiğimiz hissine kapıldığımız, kendimizi kandırdığımız anlarda, devletin medar-ı iftihar olması gerekirken sokaklara dökülen ODTÜ'lü öğrencilerin tepkilerine de şaşırılmaması gerektiği anlaşılabilir.

Savaştan beslenen egemenlerdir!

18 Mart 1915, yurdumuzdaki pek çok genç insanın, lise çağındaki öğrencilerin dahi cephelere gönderildiği ve canları pahasına savaştığı, bunun yanında ayrıca kendi sınıfsal çıkarları uğruna emperyalist güçlerin kuklalığını yaparak yurdumuzu savaşa ve felakete sürükleyen devlet adamlarının olduğu bir döneme denk düşer. O günden bugüne değişmeyen şey, benzer devlet adamlarının ve yöneticilerinin hâlâ başımızda ve öğrencilerin, gençlerin de hâlâ işsiz, geleceksiz, yarı aç yaşadığı gerçeğidir. Okullarda yakın zamanda yaşananlar ise toplumsal açıdan altmışlı yıllarda etkisini gösteren gençlik ruhunun hâlâ devam ettiğini, bardağın taşma noktasına geldiği bir tepki eşiğine ulaşıldığını da gösteriyor.

Bir asır önce, hayatında hiçbir zaman savaşa gitmemiş, askerlik dahi yapmamış insanlar, bu ülkenin ünlü şairleri olarak şehit destanları ve milli marşlar yazabiliyorken ve toplumu yönetenlerin hizmetine sanatlarını sunarken, gençlerimiz cephelerde can veriyordu. Bugün ise gençlerimiz, birtakım insanların zenginlik hırsları uğruna Suriye, Afganistan, Irak gibi yerlerde, cephelerde heba olmayı, bu topraklara ait olmayan savaşların içine çekilmeyi ve bir piyon gibi kullanılmayı kabul etmedikleri gibi, birer emekçi çocuğu olarak, madenlerde, tersanelerde insanlar ölürken, iş güvencesi, sağlık hakları gasbedilirken, emekçilerin sırtından geçinen birtakım insanların lüks arabalarda, yalılarda oturmalarını, lüks sofralarda işkembelerini doldurmalarını da kabul etmiyor; kendilerine, emekçilere reva görülen yaşama koşullarını reddediyorlar.

Güvencesiz bırakılmak istenen milyonlarca emekçi için yürüyüş

Türkiye Komünist Partisi 1920 "Herkes için kıdem tazminatı hakkı, kadrolu, güvenceli iş" kampanyası kapsamında 7 Nisan'da Kadıköy'de bir yürüyüş ve açıklama gerçekleştirdi.

Türkiye günden güne sermaye tarafından güvencesiz çalışan işçiler cehennemine çevriliyor. Açlık sınırının altında çalışan milyonlarca emekçinin sağlık ve emeklilik başta olmak üzere pek çok temel hakkı bir bir gasbediliyor. Ama bu karanlık tabloya karşı çıkan, onu değiştirmek, emekten yana bir ülke inşaa etmek için çalışanlar da var. Kendisini milyonlarca işçinin, emekçinin partisi olarak ortaya koyan TKP 1920 bu dönemde güvencesiz çalışmaya karşı attığı adımları hızlandırmaya başladı. Ankara, İzmir ve Türkiye'nin farklı noktalarında açtığı stantlar ve dağıttığı binlerce bildiriyle halka seslenen TKP 1920'liler bir süredir İstanbul'da da Bakırköy, Beşiktaş, Beyoğlu, Eminönü, Kadıköy, Maltepe gibi semtlerin meydanlarında kıdem tazminatının kaldırılması girişimlerine, güvencesiz, kadrosuz, taşeron çalışmaya karşı bir kampanya örgütlemekteydi.

7 Nisan 2013'te Kadıköy-Altıyol'da bir araya gelen TKP 1920 üyeleri gerçekleştirdikleri eylemle "Herkes için kıdem tazminatı hakkı, kadrolu, güvenceli iş" talebini yineledi.

Saat 15.00'de toplanan partililer, "Gün gelecek, devran dönecek AKP halka hesap verecek", "Susma haykır, taşeronu başkaldır", "İş, ekmek yoksa barış da yok", "Ucuz iş gücü olmak istemiyoruz" sloganları eşliğinde Kadıköy Rıhtım Meydanı'na

yürüdü. Taşeron karşıtı, güvenceli, kadrolu iş ve kıdem tazminatı hakkı talebini yükselten dövizlerin dikkat çektiği eylemde megafonlardan yükselen sesler AKP hükümetinin işçileri güvencesizliğe, taşeronu, ölümlere mahkûm eden politikalarını bir bir teşhir etti.

Türkiye Taşeron Cumhuriyeti!

Vatandaşına insanca yaşam olanağı sağlayamayan hükümetlerin gayrimeşru olduğu dile getirilen açıklamada Türkiye'nin bir taşeron cumhuriyetine döndüğü belirtilerek "Böyle bir taşeron cumhuriyetinde çalışmaya artık yeter diyoruz" denildi.

AKP'nin kıdem tazminatını kaldırma girişimlerine de değinen açıklama kıdem tazminatının işçilerin güvenceli çalışması için temel bir hak olduğunu dile getirdi.

Yılda ortalama 2386 işçinin iş kazaları sonucu sakat kaldığı, 961 işçinin ise hayatını kaybettiğini açıklayan TKP 1920'liler, AKP'nin komşu ülkelere de saldırdığını, sömürüyü, talanı oraya da yaymak istediğini vurguladı.

Güvencesiz işçinin güvencesi Komünist Partisi

"Birlikte mücadele edersek, halk düşmanlarının sonu gelir. Sömürü düzenini dize getirmek için el ele verdiğimizde, bu kapitalist düzeni bize reva görenler asıl kimin güçlü olduğunu görecekler" denilen ve Kadıköy halkının yoğun ilgi gösterdiği açıklama kadın işçilere karşı ayrımcılıkların son bulması taleplerinin yinelenmesiyle son buldu.

Kadın portrelerinin "Şiddet Görmüş" hâli

Kimisinin yüzü ve vücudu yara bere içinde, kimisinin gözü morarmış. Onlar ünlü ressamların kadın portreleri... Vermeer'in İnci Küpeli Kız'ı ya da Leonardo Da Vinci, Edvard Munch ya da Gustav Klimt gibi ünlü ressamların belleklerde yer etmiş kadın portreleri fotoğraf sanatçısı ve MSGSÜ Fotoğraf Bölümü Arş. Gör. Derya Kılıç'ın gözüyle, "kadın cinayetlerine, kadınlara yönelik şiddete, tacize ve tecavüze dikkat çekmek" amacıyla fotoğraf sanatının olanaklarıyla yeniden yorumlandılar. Sanatçının kendisinin de ifade etmiş olduğu gibi, kurgulanarak çekilmiş olsalar da fotoğraflar gerçekliği ve toplumsal meseleleri konu alıyor.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Bomonti Kampüsünde 5 Nisan günü açılışı yapılan "Bilmek Görmek" isimli sergi 12 Nisan'a kadar gezilebilir.

Alex Webb'in sıradan insanları

Alex Webb, 1952 yılında San Francisco'da doğdu. Fotoğrafa ilgisini lise yıllarında başladı. Harvard Üniversitesi'nde tarih ve edebiyat eğitimi gören Webb, Carpenter Görsel Sanatlar Merkezi'nde de fotoğraf eğitimi aldı. 1974 yılında foto muhabirliğine başladı, 1976 yılında Magnum Fotoğraf Ajansına girdi ve 1979'da tam üye oldu. Bugün hâlâ Magnum'a bağlı olarak çalışmalarına devam ediyor.

Webb'in fotoğrafları sıradan insanın en yalın hâlini, mesaj kaygısı olmadan gösterir. Ancak çalışmayı seçtiği coğrafyalar mesajın kendisidir; Pasifik ülkeleri, Meksika, Güney Amerika ve Afrika. Webb'in fotoğrafları şöyle bir bakıp geçebileceğiniz fotoğraflar değildir. Kadraj içinde kadraj kullanmayı sever. Örneğin yandaki fotoğrafa ilk bak-

tiğinizda sağ alttaki çocuğun bir duvardan, yerin altından çıktığını düşünebilirsiniz, ta ki sol üstteki koşan çocuğu fark edene kadar. Yine de ten renklerinden dolayı, maalesef şartlanmamız ve bazen de gerçekler böyle, yerin altından çıktığını düşünmeye devam edebilirsiniz. Ama o görünen karanlık, bir oyuk değil çocuğun kendi bedenidir. Bir mesaj kaygısı olmadan, sokakta oynayan iki çocuğun görünüşü üzerinden, bir coğrafyanın beynimizdeki yansımaları bu kadar başarılı çok az kişi tarafından kaydedilebilir.

Alex Webb'in *İstanbul City of Hundred Names* kitabı dahil, birçok kitabı bulunmaktadır. Sanatçı, sıklıkla İstanbul'a gelip atölye çalışmalarına katılmaktadır.

E. Berre Gümüş